

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu, složeném z předsedkyně senátu Mgr. Blanky Bedřichové a přísedících Heleny Hlubkové a Rosalie Davidové v hlavním líčení konaném dne 30.6.2016,

t a k t o :

I. Obžalovaní:

1.) J. G.

nar. xxx, trvale bytem xxx, t. č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici xxx,

2) A. B.

nar. xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici xxx,

3) J. M.

nar.xxx, trvale bytem xxx, xxx

j s o u v i n n i , ž e

v blíže nezjištěné době po 15:30 hod. dne 4.9.2013 na blíže nezjištěném místě v xxx, nejméně obžalovaná B. a obžalovaný G. přesvědčili pošk. A. K., nar. xxx k provozování prostituce na území hl.m. Prahy za účelem zajištění finančních prostředků ke společné cestě do xxx, kde obž. G. a obž. B. přislíbili pošk. K. ubytování, práci i pro jejího přítele S. D., nar. xxx a zajištění vyplacení již vystaveného úrazového šeku za dopravní nehodu na území Velké Británie, prostituci formou orálního sexu pak poškozená dobrovolně provozovala v Praze xxx v blízkosti ul. xxx u xxx, a to v blíže nezjištěných nočních hodinách od cca 22.30 hod. dne 4.9.2013 až do cca 3:00 hod. dne

8.9.2013, přičemž obž. M. vybral místo provozování prostituce, poškozenou a obžalované vozil vypůjčeným osobním automobilem zn. Citroen ZX RZ xxx na místo výkonu prostituce, společně s obž. G. poškozenou hlídali a přebírali od ní finanční odměnu inkasovanou od zákazníků, přičemž takto utržené finanční prostředky, zajištěné prostitutí pošk. K., použili po předchozí dohodě obžalovaní B., G. a M. zčásti pouze pro vlastní potřebu, a to B. a G. pro hru na automatech, zčásti za ně obstarali jídlo a drogy, o které se s poškozenou K., S. D. a obž. J. H., nar. xxx, dělili,

poté, co poškozená K. v době kolem 03.00 hod. dne 8.9.2013 pochopila, že prostitutí peníze na cestu do Velké Británie nezajistí, odmítla dobrovolně pokračovat v provozování prostituce a po hádce s obžalovanou B. se ke xxx vrátila, přičemž ihned poté, prostřednictvím neztotožněného zákazníka, kontaktovala hlídku PČR, která obžalované společně se S. D. ve vozidle zadržela

tedy: jiného přiměli k provozování prostituce a kořistili z prostituce provozované jiným a tento čin spáchali jako členové organizované skupiny

č í m ž s p á c h a l i :

zločin kuplířství podle § 189 odst.1, odst.2 písm. b) tr. zákoníku účinného od 1. 1. 2010.

a o d s u z u j í s e

obžalovaný J. G.

za shora uvedený zločin a sbíhající se přečiny maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 29.9.2015, sp. zn.: 4T 80/2013 , který nabyl právní moci dne 17.10.2015 a dále z trestního příkazu Okresního soudu Teplice sp. zn.: 4T 152/2013 ze dne 22.8.2013, vyhlášeného dne 18.3.2015, který nabyl právní moci dne 27.3.2015

Podle § 189 odst. 2 tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30- ti (třiceti) měsíců .**

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s dozorem.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti , spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 30 měsíců ..

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně **zrušují :**

- výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 29.9.2015, sp. zn.: 4T 80/2013, který nabyl právní moci dne 17.10.2015

- **výrok o trestu , z trestního příkazu Okresního soudu Teplice ze dne 22.8.2013, sp. zn.: 4T 152/2013, který nabyl právní moci dne 27.3.2015**

jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaná A. B.

Podle § 189 odst. 2 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let .**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s dozorem.**

obžalovaný J. M.

za shora uvedený závažný zločin a sbíhající se přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v Kladně sp.zn. 2 T 237/2014 ze dne 9.12.2014, vyhlášeného dne 17.6.2015, který nabyl právní moci dne 26.6.2015

podle § 189 odst. 2 tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30- ti (třiceti) měsíců.**

Podle § 84 tr. zákoníku za podmínek § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu **za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně **zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Kladně ze dne 9.12.2014, sp. zn.: 2 T 237/2014, vyhlášeného dne 17.6.2015, který nabyl právní moci dne 26.6.2015 , jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.**

II. Podle § 226 písm. c) tr. řádu se obžalovaný

J. H. ,

nar. xxx, trvale bytem xxx, xxx

z p r o š ť u j e

obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 12.11.2015, č.j. 1 KZV 212/2013,

pro skutek, státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze právně kvalifikovaný jako zvláště závažný zločin obchodování s lidmi podle § 168 odst. 2 písm. a), písm. e), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím,

- že -

od 4. 9. 2013 do časných ranních hodin dne 8. 9. 2013 v xxx, v Praze a jinde nejprve obžalovaná A. B. přesvědčila příslibem obstarání pracovního místa s předpokladem vycestování do Anglie poškozenou A. K., nar. xxx a poškozeného S. D., nar. xxx ke schůzce v xxx, kde již na oba poškozené po předchozí vzájemné domluvě čekal obviněný J. G., A. B., nar. xxx, J. M., nar. xxx, kdy všichni přiměli poškozené, aby v zájmu obstarání finanční částky nutné pro úhradu nákladů na vycestování do Anglie rozprodávali své osobní věci a vzápětí poté dalším psychickým nátlakem - pohrůzkami, že nebudou mít žádné ekonomické zajištění (práci a byt) společně donutili poškozenou K., aby v blízkosti ul. xxx v Praze xxx provozovala prostituci, kdy obž. M. ji hlídal ve vypůjčeném osobním automobilu, určoval výši odměny, kterou od zákazníků měla účtovat a veškeré takto získané peníze inkasoval, poškozeného D. všichni nutili, aby proti své vůli obstarával peníze krádežemi a stejným způsobem jej ke stejné činnosti nutili i dne 5. 9. a 6. 9. 2013, ačkoliv oba poškození dávali jasně najevo, že tuto činnost dále vykonávat nechtějí, výkonnost jim zajistili mimo jiné i podáváním látky označované jako PIKO, což byl zřejmě pervitin a veškeré prostředky, které oba poškození svojí činností zajistili, od nich inkasovali všichni a společně je použili pro sebe, především je utratili v hernách a vzhledem k tomu, že poškození pochopili, že sliby o vycestování do Anglie se nezakládají na pravdě, odmítali dále pokračovat v po nich požadované činnosti, zejména poškozená K. nechtěla dále provozovat prostituci, vyhrotili více pohrůžky vůči nim, pošk. D. vyhrožovali ublížením na zdraví - zlomením nohy a oběma hrozili, že je prodají do nevěstinců a použili vůči poškozeným i fyzické násilí - bití, přičemž celá skupina při této činnosti vykonávala dílčí úlohy tak, jak si je před činem rozdělili, kdy A. B. členy skupiny při páčání trestné činnosti úkolovala, J. M. zejména dopravoval všechny na různá místa a především do míst, kde byla poškozená K. přinucena k prostituci, určoval výši odměny za poskytnuté sexuální služby a hlídal ji, aby nemohla stanoviště opustit a všichni společně hlídali poškozené, aby neutekli a nezmařili jim tak možnost příjmů z jejich činnosti a toto jednání pokračovalo až do dne 8. 9. 2013, kdy v době kolem 03.00 hod. poškozená K. za pomoci muže, který jí zastavil, kontaktovala hlídku PČR a došlo k zadržení všech obviněných

nebot' nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

O d ů v o d n ě n í :

V průběhu dokazování provedeného v hlavním líčení dne 31.5.2016 a 30.6.2016 byly soudem zjištěny následující skutečnosti :

Poškozená A. K., nar. xxx se seznámila s obž. G. a obž. B. (kteří jsou životními partnery), pravděpodobně v jarních měsících roku 2012, a to na území Velké Británie, kam přijela společně se svou kamarádkou K. K. a blíže neztotožněným R. z xxx za účelem úplatného uzavření fiktivního sňatku a legalizace pobytu blíže neztotožněného pakistánského státního příslušníka na

území EU. V době prvního příjezdu do Velké Británie bylo poškozené necelých 18 let, „prodej“ poškozené Pákistáncům a fiktivní sňatek pomáhal zajišťovat obž. G., na svatbě svědčila obž. B., která se stejně jako poškozená K. fiktivně za dalšího z cizinců provdala. Obžalovaný G. se takového jednání dopustil opakovaně i na dalších ženách, včetně vlastní partnerky - obž. B. Podmínkou fiktivních sňatků pro Imigrační úřad GB byl dlouhodobější pobyt „nevěst“ v rodině budoucího ženicha, tento mohl být imigračním úřadem kdykoliv prověřován, proto dívky společně s Pákistánci trávily poměrně hodně času. V rámci jedné z cest vozidlem mezi xxx a xxx utrpěla pošk. A. K. při dopravní nehodě poranění, které vyžadovalo po delší dobu na území Velké Británie péči. Po této autohavárii o ni pečovala obž. B. v domě, který sdílela společně z obž. G. a jejich synem. Poškozená K. zjistila, že za způsobenou havárii může čerpat na území Velké Británie finanční částku, která jí bude vyplacena prostřednictvím šeku. Tuto finanční částku, resp. šek pro ni zajišťoval obž. J. G. Z Velké Británie se tedy poškozená vrátila do ČR po několika měsících z důvodů péče o psychicky nemocnou matku a o bydlení, peníze však ve Velké Británii z větší části utratila, zbytek jí odcizili a ona se tak vrátila do České republiky opět bez finančních prostředků. Nejpozději počátkem léta roku 2013 se do xxx znovu vrátila, a to se svojí kamarádkou B., která se chtěla také fiktivně provdat, bydleli opět v domě užívaném obž. G. a B., poté opět odjela do Čech. Někdy v průběhu prázdnin se prostřednictvím sociálních sítí či e-mailu dozvěděla od obžalovaných, že šek na finanční částku, z níž měla získat v v přepočtu cca 180 tis. Kč už má v xxx připravený, ale musí ho vyzvednout osobně. Pod tíhou finanční i sociální nouze, kdy koncem prázdnin roku 2013 přišly i s matkou o bydlení a neměla kam jít, se rozhodla, že vycestuje zpět do Velké Británie a vyzvedne si šek, který jí obž. B. a obž. G. zajistili. V tu dobu s ní ve společném bydlíšti žil i její kamarád a dlouhodobý přítel s dětského domova S. D., dospěla tedy k závěru, že i ten by mohl na území Velké Británie najít práci a vést lepší život než v minulosti. Bez vědomí obž. B. i obž. G., společně s poškozeným D. zakoupila lístek z Prahy xxx do xxx a rozhodla se vydat dne 5.9.2013 za obžalovanými, ačkoliv s nimi neměla přesný termín příjezdu předem dojednan. Vycházela pouze z příslibu obž. B., že když přijede do Velké Británie se svým přítelem, za kterého S. D. vydávala, že pomůže jí i jemu, tak jako to činila v minulosti. (např. při poslední návštěvě s přítelkyní B. Š.). Obžalovanou B. se těsně před odjezdem pokusila ještě kontaktovat a dne 4.9.2013, v době, když už byli se zakoupenou elektronickou jízdenkou společně s pošk. D. v Praze na xxx. Zjistila, že B. s G. se nenacházejí v xxx na území Velké Británie, ale jsou v Čechách, toho času v xxx na návštěvě u obž. M., kde byli společně s dalším obžalovaným J. H. Dohodli se tedy na tom, že pošk. K. společně s D. přijedou do xxx za zbytkem skupiny. Obžalovaní B. a G. navrhovali poškozené K., ať jedou do Anglie napřed, ale upozornili ji, že podle elektronické jízdenky, kterou jim ukázala, jede autobus pouze do xxx nikoliv do xxx. Poškozená K. neměla v té době s výjimkou několika stokorun žádné finanční prostředky, nebyla schopná uhradit další cestu v rámci přejezdu ve Velké Británii a neměla se bez doprovodu B. a G., kteří na rozdíl od ní mluvili dobře anglicky, kde zdržovat. Přestože jim tedy autobus se zaplacenou jízdenkou do Velké Británie odjížděl až 5. září 2013 v xxx hod. z Prahy xxx, rozhodli se, že na území České republiky společně s B. a G. setrvají a pokusí se sehnat finanční prostředky, kterými vydělají právě na cestu do Velké Británie tak, aby mohli odjet společně. Až do večerních hodin dne 4.9.2013 se pokoušeli zajistit finanční prostředky v oblasti xxx, a to především drobnými podvody či krádežemi, s nimiž zejména obž. H. a pošk. D. měli z minulosti již zkušenosti. Obžalovaný H. byl však výrazně pod vlivem omamných a psychotropních látek, nebyl schopen ani krádeží, pokusy o drobné podvody či vylákání zboží na úvěry se poškozeným nezdařily a oni tak zůstali i nadále bez finančních prostředků. Pod tíživým finančním tlakem i tlakem sociálním, neboť neměli na xxx kde spát a

neměli finanční prostředky, aby se dopravili ani do xxx, kde G. a B. měli příbuzné, natož na území Velké Británie, se dohodli obž. B. s pošk. K. a J. G., že B. a K. budou vydělávat peníze provozováním prostituce na blíže nezjištěném místě v Praze. Místo vhodné k prostituci obou dívek jim po této dohodě doporučil obž. M. a na toto místo je také dovezl vypůjčeným vozidlem zn. Citroen ZX. Toto vozidlo pak v průběhu nocí 4.9., 5.9., 6.9. a 7.9. sloužilo jako jakási základna, v níž obž. M. a příležitostně též obž. G. hlídali pošk. K. a poskytovali jí tak ochranu, obž. G. v mezidobí obcházel společně s A. B. okolní ulice, kde měla vykonávat prostituci obž. B. Obžalovaný M. seděl ve voze, poškozenou K. hlídal, přebíral od ní finanční částky, které nosila od zákazníků, případně, které mu zákazníci sami zaplatili, když domlouvali odvoz poškozené mimo oblast xxx. V průběhu následujících nocí vozidlo obž. M. stále častěji navštěvoval jak obž. G., který na ulici i ve voze přebíral finanční prostředky od pošk. A. K., tak obž. B., která údajně v posledním dni nebyla schopná vykonávat prostituci, neboť menstruovala. Obžalovaný M. setrval s dalšími obžalovanými v Praze a poškozenou většinou do časných ranních hodin, dokud pošk. K. nepřestala vykonávat sexuální služby. Poté odjížděl zpět na xxx a celou skupinu v Praze zanechával. Jedinou výjimkou byla dne 5. září 2013, kdy v ranních hodinách po první noci strávené v xxx ulici vrátil obž. B., G. a pošk. K. zpět do xxx za zbytkem skupiny, tedy za poškozeným D. a obž. H. Na xxx se v průběhu dne 5.9.2013 opětovně pokoušeli všichni zúčastnění / tedy obžalovaní i poškození / zajistit finanční prostředky prodejem osobních věcí i drobnou majetkovou trestnou činností, opětovně neúspěšně, v následujících dnech tedy zůstávali již na území hl. města. Po každé noci, v níž zinkasovali obž. M. a obž. G. od pošk. K. finanční prostředky, si tyto finanční prostředky rozdělili obžalovaní A. B., J. G. aj. M., M. se poté vrátil do svého bydliště a obž. G. a B. většinu finančních prostředků prohráli na automatech. Z části finančních prostředků pak hradili nákup jídla, pití a drog, o které se dělili s ostatními. Přes opakované utracení všech finančních prostředků, které pošk. K. odevzdala, tato až do časných ranních hodin dne 8.9.2013 vykonávala prostituci dobrovolně, sama též rozhodla o orální formě sexuálních služeb, k jiné formě poskytování sex. služeb ji nikdo nenutil. Poté, co se kolem 3. hodiny ranní vrátila k vozidlu, zjistila že ve vozidle sedí S. D. společně s obž. H., kteří jinak byli v nočních hodinách na základě její žádosti od skupiny oddělení, aby neviděli, že provozuje prostituci. Byla už vyčerpaná, uvědomila si marnost svého snažení, rozčílila se a vyčetla obž. B., že se kvůli ní D. dozvěděl, co dělá a že už „šlapat“ nebude. V průběhu hádky pošk. K. přiznala obž. B., že jí po celou dobu lhali, když předstírali, že S. D. je jejím sexuálním partnerem, a to z důvodů, aby mohl poškozený D. využívat stejných výhod jako pošk. K. V té době byli všichni hladoví, nevyspalí, pod vlivem drog. Obž. B. v reakci na sdělení o dlouhodobě uváděných lživých informacích od poškozené, k níž měla dosud ochranný vztah, reagovala násilným jednáním, a to tak, že jí dala nejméně jednu facku a další vrazila i S. D. Současně na ně křičela hrubé výrazy a přesně nezjištěné výhrůžky (vyjádření poškozených se rozcházejí jak v jednotlivých výsleších tak navzájem) v nichž jim vyhrožovala prodejem k prostituci do zahraničí i ublížením na zdraví. Po této slovní hádce a napadení obou poškozených ze strany obž. B., poškozená K., vyděšená z nepřiměřené reakce obž. B., která jí do té doby pomáhala, odešla zpět ke xxx, přestávajíc pokračování v prostituci. Prvního neztotožněného klienta, který jí ve vozidle zastavil, však požádala o pomoc, přivolala policejní hlídku, která poté v předmětném vozidle zn. Citroen všechny obžalované (tedy G., B., M. a H.) i poškozeného D. zadržela, vozidlo zajistila a následně prohledala a pošk. K. a Stanislava D. umístila do centra RIAPS. Obžalovaní byli zadrženi a umístěni do cely předběžného zadržení. Obžalovaným i poškozeným byly odebrány vzorky na toxikologické vyšetření.

Obž. J. G. v přípravném řízení k věci nevyprávěl. Ve vazebním zasedání konaném dne 10.9.2013 k věci uvedl, že se necítí být skutkem pro který je stíhán vinen, nic takového neudělal. Spoluobžalované zná, B. je jeho družka, žijí spolu se synem v Anglii, M. zní též z Anglie, H. je rodina. Poškozenou A. K. zná, jejího přítele S. D. viděl v době skutku poprvé. Nikdy poškozenou nenutil k prostituci, ale ví, že poškozená se již dříve prostitucí zabývala. Připustil že konflikt mohl vzejít z hádky, neví kde se v Praze v tu dobu zdržovali, nezná to tam. Poškozená K. užívá drogy, což mohl být důvod ke konfliktu, ale on jí drogy nedával. V inkriminovanou dobu se nacházel v herně, nerozumí tomu, že jej poškozená obvinila z tak závažné trestné činnosti. V Praze dvě noci přespali s družkou v hostelu, chystali se na návrat do Anglie, ale letenku neměli, protože čekali na poškozenou K., která měla letět s nimi a měla u nich v Anglii bydlet. Ve Velké Británii pracuje jako pokrývač, v Praze čerpal dovolenou. Peněžními prostředky disponuje, může si kdykoli vybrat ze svého účtu v Anglii, kde bydlí s rodinou v domku, který dostali od města.

V **hlavním líčení** konaném dne 31.5.2016 **obž. G.** reagoval především na výpověď poškozené v přípravném řízení a uvedl, že pošk. K. sice tvrdí, že do Anglie přijela na návštěvu poté, co odešla z dětského domova, což ale není pravda, neboť pravým účelem její cesty bylo se v Anglii prodat a být součástí nelegální svatby, přičemž přijela ještě před dovršením 18-ti let. Obžalovaný podrobně popsal jak modelově nelegální sňatky vypadali s tím, že dívky musely žít v domě Pákistánců, za které se měly provdat. On sám sňatky zajišťoval a dělal překladatele. Když poškozená K. přijela poprvé v r. 2012 do Anglie, obžalovaný jí šel s kamarádem vyzvednout, viděl, jak jí nějací Češi dopravili a vypláceli za ní a za její kamarádku (se kterou přicestovala) 100 liber za obě. Ptal se jí, jestli ví, co dělá, ona říkala, že ano, že ji ještě nezná. Sama poškozená do Anglie za tímto účelem přivezla další tři holky a spolupracovala na nelegálních sňatcích s obžalovaným, za což dostala vždy 50 až 100 liber, provdané holky inkasovaly více peněz. On byl za tuto trestnou činnost odsouzen k trestu odnětí svobody v délce pět let. Také poškozená po příjezdu do Anglie musela čekat u Pákistánců, byly jí odebrány doklady. Po třech nebo čtyřech týdnech se vrátila s pláčem, že se bojí a tak jí obžalovaný vzal k sobě domů, díky poškozené musel obžalovaný takto prodat i svou ženu B., protože mu poškozená ohrozila rodinu. Než skončilo vyřizování nelegálního sňatku, poškozená nemohla z Anglie odjet, ti Pákistánci si ji prodávali dál, obžalovaný jí vyřizoval pas a ona se při cestě s nimi zranila při autonehodě. S partnerkou se o ni starali, nevydali jí Pákistáncům, ačkoli jí v tu chvíli šlo opravdu o život. Bydlela u nich dlouho, byli jako rodina. Oni ji živili, poškozená sama na domácnost nijak nepřispívala. Za zranění při autonehodě jí byl vystaven šek, což trvalo asi půl roku. Tuto záležitost obžalovaný obstaral, šek na 10.000 liber byl uložen u právníka s tím, že si jej může vyzvednout pouze pošk. K., šek je tam dodnes. Z Anglie odjela poškozená kvůli své matce, byli spolu domluveni, že až bude šek vystavený, že se sejdou a ten šek vyřeší. Poškozená měla přijet do Anglie rovnou, ale v té době byl již obžalovaný i se svou manželkou v Česku, a tak došlo k setkání v xxx. Pokud jde o skutek popsany v obžalobě, před příjezdem do xxx byl obžalovaný v České republice asi týden, není si jistý. Dne 4.9.2013 jel do xxx za svým kamarádem obž. M., a to s obž. B. a obž. J. H., kterého jako člena rodiny vzali na výlet. Obž. M. neznal ani pošk. K. ani obž. B., v Anglii již dříve byl, avšak bavil se pouze s ním. Obž. G. popřel, že by spolu s ostatními obžalovanými měl pošk. K. nutit k prostituci, uvedl že to celé bylo dobrovolné, domluvili se na tom on, obž. B. a pošk. K. Obž. M. s nimi jel jen na jeho prosbu, nijak víc v tom nefiguruje. Následně však obž. G. na dotaz dotaz předsedkyně senátu uvedl, že nápad s prostitucí on sám také jenom přistoupil, napadlo to obž. B. a pošk. K., obžalovaný u dohody ani nebyl, neboť seděl s obž. M. a H. v restauraci). Obžalovaný věděl, že pošk. K. měla

zakoupenou jízdenku do Anglie, vyzýval ji, ať klidně jede dopředu i s poškozeným D., a ať tam na ně počká, že přijedou za ní. Pokud nechce, ať počká alespoň tři dny, že jí koupí letenku, neboť příští týden měli brát peníze na kartu z dávek, a to společně s obž. B. Popřel, že by pošk. D. někdo nutil ke krádežím, to poškozená K. přes obžalovaného přikázala, aby obž. H. tahal pošk. D. pryč, aby nebyl přítomen, když bude s obž. B. provozovat prostituci. D. sám mu před xxx svěřil, že od mládí je v dětském domově a že se krádežemi živí. Sám s obž. H. a pošk. D. také nechodil, pouze několikrát za nimi šel, když se již přibližovali, aby obž. H. pošk. D. odtáhl dál, jinak chodil se svou ženou.

Z výpovědi obž. G. soud zjistil, že prostituci obou žen i podíl na této doznává, pouze jej bagatelizuje. Uvádí však v rozporu s obž. B. i pošk. K. (i s výpovědí obž. M. z hlavního líčení), že první den prostituci obž. B. a pošk. K. neprovozovaly, pouze se na ní dohodly, v tu dobu ještě všichni měli peníze. Doznává, že další tři dny hlídal obž. B. a pošk. K., když obě dvě provozovaly prostituci, každá na jiném konci ulice, hlídal je tak, že přecházel z rohu na roh. Stával zejména poblíž pošk. K., a na to její žádost, protože se bála. Peníze z prostituce mu nosily obě ženy. Třetí den po té hádce je všechny zadržela policie. Obž. G. ve snaze vyvinut z tr. činnosti obž. M. nejprve popisoval jak on s K. a B. šli vždy na místo, obž. M. je na zavolání jen přivezl, ale poté s nimi neměl nic společného. Následně však doznal, že auto M. tam v noci stálo, M. odjížděl až poté, co obě ženy s prostitutí skončily a on mu dal finanční odměnu za to, že na ně čekal. Oproti přípravnému řízení uvedl, že poté, co ženy s prostitutí skončily, šli hledat hotel ale nespali v něm, neboť nebylo vyděláno dost peněz. Proto šli do herny, aby byli nad ránem v teple. Z peněz jim nikdy nic nezbylo, hrát museli aby je z herny nevyhodili. V Praze nekradli, jídlo a pití jim kupoval M., také obžalovaný prodal své drahé věci, hodinky a brýle. V mezidobí pak byli pak všichni kromě M. na xxx, kde odpočívaly. Obžalovaný doznal užívání drog, popřel, že by pošk. K. a D. viděl během předmetné doby drogy užívat. Ke konfliktu poslední noci došlo kvůli lži K., která již od počátku tvrdila, že pošk. D. je její přítel. D. nikdo neznal, řekli, že to nevádí, ať ho vezme s sebou, že to v Anglii má připravené, ať si tam zařídí život. Poté ale obž. B. zjistila, že není její přítel, B. se rozzlobila, že pošk. K. je "oblbuje", vytvořila něco jako scénu ze žárlivosti. Obžalovaný popírá že by viděl, že by kdokoli pošk. K. bil, ani že by jí bylo vyhrožováno, stejně tak u pošk. D. Popírá také tvrzení poškozené, že by jim odebrali doklady, tyto měli poškození u sebe.

Výpověď obžalovaného hodnotí soud jako značně vyhýbavou, přizpůsobenou aktuální důkazní situaci, doznání jako zčásti okolnostmi vynucené. Nicméně vypovídací hodnotu má jak popis podmínek, za nichž se s poškozenou K. seznámil (a kterou v přímé konfrontaci poškozená následně potvrdila) tak způsob, jakým byla provozována prostituce oběma ženami ve stíhaném období i popis dělby činností mezi jednotlivými obžalovanými při nakládání s prostitutí získanými finančními prostředky, neboť v této části koresponduje buď s výpověďmi ostatních obžalovaných (zejm. obž. B.) či s výpovědí sv. K. Za zcela nevěrohodnou a účelovou považuje soud jak výpověď obžalovaného k finanční situaci rodiny (zejména tu z přípravného řízení), tak výpověď k závěrečné hádce ve vozidle, kdy uvádí že násilí ani nadávky si nevšiml, ačkoli to v nepatrném prostoru vozidla nemohl přehlédnout a svědci i obž. B. shodně vypovídají, že se jednání účastnil (byť v hlavním líčení uvedl, že byl v té době v herně), jakož i výpověď týkající se užívání a poskytování drog dalším osobám.

Obž. B. v přípravném řízení odmítla vypovídat V **hlavním líčení** konaném dne 31.5.2016 **uvedla, že** vůbec nerozumí tomu proč je obviněna a proč pošk. K. ukazuje před soudem strach, když jí nikdy nic neudělala. Uvedla že do České republiky nepřijeli v létě 2013 s obž. G. společně , manželství se jim tehdy hroutilo, G. bral pervitin, podváděl ji. Přijela do ČR s tím, že dá opět dohromady rodinu, že obž. G. pochopí, že rodina je přednější, ale nakonec začala brát pervitin též , stačilo jí za 200 Kč na celý den, brala ho asi 2 měsíce do vzetí do vazby, kupovala ho z peněz z platební karty. Jakmile obžalovaná přijela do xxx k rodičům , obž. G. se k ní hned vrátil , řekl jí, že má v xxx nějaké vyřizování, že by se chtěl podívat za kamarádem (obž. M.) , takže tam dne 4.9.2013 odjeli. Ten den po vložení české SIM karty do mobilního telefonu se jí náhle ozvala pošk. K. z nádraží xxx a sdělila jí, že má koupené lístky v ruce a že se svým přítelem jede za obžalovanou a jejím mužem do Anglie. Obžalovaná neví, jestli poškozená byla již domluvena s obž. G., jen ví, že byli v kontaktu kvůli nějakému šeku, který byl na její jméno, a tudíž pouze ona si jej mohla vyzvednout. Řekla jí, že oni jsou nyní v České republice, že se jí hroutí život a neví, kdy se do Anglie vrátí, ale že do Anglie se bude vracet kvůli synovi. Nabídla jí, že přes kamaráda domluví, aby jela k němu, poškozená však měla jízdenku pouze do xxx a na 600 km cesty do xxx již neměla . Poškozená jí též sdělila , že nemá kam jít, protože v xxx přišla o bydlení a že je na ulici, stěžovala si , že zaplatila nějaký podnájem, nechala si u sebe matku a pošk. D., avšak stále se stará jen ona o ně a že je zaopatřuje i prostitutci, o které nikdo neví. Díky tomu šeku, který vyřizovala s obž. G. a nějakými Pákistánci měla tedy šanci na finanční zisk. Ona jen z doslechu ví, že šek byl vystaven na jméno poškozené , sama jí poskytla adresu svého bytu s tím, že až ty peníze získá, tak jí a obž. G., něco z toho dá, za to že u nich žila a neplatila za jídlo a bydlení. Po dohodě tedy přijela K. i se S. (obž. B. jej opakovaně označuje za „F.“) za nimi do xxx, byla smutná z matčiny nemoci, potřebovala do Anglie co nejrychleji kvůli tomu šeku. Poškozená měla u sebe asi jen 150 Kč ,řikala, že ohledně toho šeku nikomu nevěří, jen obžalované a obž. G., nechali jí, at' se rozhodne sama, nakonec zůstala s nimi, popírá, že ji nutili či přesvědčovali s nimi setrvat. Ona sama čekala s odjezdem do Anglie až jí přijdou na kartu peníze. Poškozená navrhla, že zkusí tedy nějaké peníze vydělat nebo si od někoho půjčí. K D. jí K. řekla, že on předtím nějakou trestnou činnost dělal, že kradl a že se s ní nějak domluví. H. se k celé věci dostal jako slepý k houslím, je to narkoman, který je zcela mimo realitu, ale byl tím, který obžalované vždy sháněl pervitin, proto ho brali sebou. Obž. M. se k věci dostal tak, že s obž. G. se znal již něco málo z Anglie, na něčem se tedy domlouvali s tím, že to vyřídí v xxx. Dohoda o provozování prostituce vznikla v xxx , když už obžalované bankomat nedával peníze, protože překročila svůj týdenní limit. Obž. G. tehdy začal prodávat své drahé hodinky a brýle v zastavárně, nebylo na jídlo, nebylo na pití, nebylo na drogy. Když poškozená K. viděla, že peníze už vůbec nejsou, tak prodala ještě svůj starý mobil za 80 nebo 100 Kč a z toho dala 60 Kč obžalované na cigarety. Z peněz, které utržil obž. G. koupili pití a jídlo, poté šli zkusit automaty do herny, ale nevyšlo to, poté již byli bez peněz a jen se potulovali a snažili se nějaké peníze sehnat. Nakonec se rozhodli, že pojedou nejdřív do Prahy a odtamtud do xxx, že se to nějak vymyslí. V tu dobu si již připadala jako v nějaké vlčí smečce, nikdo nic nevěděl. V xxx žádnou trestnou činnost nepáchali, každý tam byl sám za sebe. Obž. M. šel domů, a oba poškození byli někde venku s obž. H. Poté obě odjeli s M. a G. do Prahy, v xxx zůstal jen obž. H. a pošk. D., neboť v autě obž. M., který řídil, nebylo dostatek místa a byly již domluveny, že budou provozovat prostitutci. Na prostitutci se domluvila ona s pošk. K. , obž. G. o tom věděl a souhlasil s tím. Pokud jde o obž. M., tak si není jistá, styděla se a nechtěla to rozebírat před dalšími muži. Obžalovaná si myslí, že obž. M. je do Prahy poprvé pouze odvezl a poté odjel a pak se zase vrátil s tím, že mu dají peníze na benzín a pojedou se do xxx. Jenomže když přijel, tak peníze opět prodělali

a na benzín nebylo. Do K. se vrátily za peníze obž. M.. Obžal. B. popírá že by viděla , že obž. M. někdo dával peníze, obž. M. to měl domluvené s obž. G. V rozporu s výpovědí obž. G. uvádí , že peníze utržené za vlastní prostituci obžalovaná nikomu nedávala, nechávala si je na drogy a automaty. Pokud jde o poškozenou, tak obžalovaná neví, jestli je někomu dávala, nikdy nic takového neviděla. Průběh dnů od středy až do neděle ráno byl prakticky pořád stejný, když se setmělo, šli na xxx, přes den byli všichni spolu na lavičkách po městě, obžalovaná si sháněla drogy, hledala možnost se někde vykoupat, převléknout se. Pošk. K. měla i s pošk. D. kufry a cestovní tašky, tyto měli již od prvního dne uschované v autě obž. M., protože je neměli kam dát. V průběhu všech dnů nikoho z poškozených nikdo neomezoval ani nebyli hlídáni. Pošk. D. nikdo nenutil ke krádežím, obžalovaná neví, že by přinesl něco kradeného nebo, že by se zmiňoval, že něco sehnal. Obžalovaná popřela, že by pošk. D. někdo úkoloval, aby šel krást nebo vydělávat peníze, pokud obžalovaná ví, pošk. K. prosila obž. G., aby odváděl pošk. D. dál, že se před ním za prostituci stydí, protože je to její přítel a nechce, aby se to rozneslo v xxx - kvůli tomuto byl D. vždycky oddělený. Obž. H. byl ten, který pošk. D. tahal pryč, aby byl od nich dál, poslouchal obž. G., sám se živil krádežemi, je to narkoman. Pokud jde o drogy, obžalovaná si na pervitin vydělala, byť v době zadržení u sebe žádné peníze neměla. Poškozeným nikdy drogy nenutila ani nedávala, neví, jak je možné, že po zadržení byly v tělech poškozených nalezeny stopy amfetaminu, metamfetaminu a u pošk. i THC. Popírá že by viděla , že by poškození jakékoli drogy užívali. V Anglii si u nich možná pošk. K. zkušebně lízla sáček, ale nic víc. Popřela tvrzení pošk. K., že porušila dohodu a sama prostituci neprovozovala, jen poslední noc začala menstruuovat a prostituci dále provozovat nemohla, neboť provozovat za úplatu orální sex nikdy nezkoušela a nevěděla, jak se to dělá. Neví, kdo rozhodoval o tom, kolik si má účtovat, obžalovaná si brala 500,- Kč a 1000,- Kč za sex v autě. Sex provozovaly v parku za xxx, u xxx, často tam chodili taxikáři, kteří již věděli. Za noc měla zhruba 8-10 zákazníků. Na stejném místě byly všechny čtyři noci až do poslední sobotní. S poškozenou o detailech prostituce nemluvila. Ví, že jednou se zákazníkem jela na hotel, obžalovaná, obž. G. a obž. M. jeli za ní v autě. Obžalovaná neví, jestli pošk. K. někomu dávala peníze, nevěděla si toho, jí rozhodně peníze nikdy nedala, neumí si vysvětlit jak je možné, že poškozená neměla v době příjezdu policie u sebe žádné peníze. V rozporu s tvrzením obž. G. i obž. M. uvedla, že z vydělaných peněz nakupovala jídlo i pro ostatní. Důrazně však popřela že by sama v rámci skupiny udělovala nějaké pokyny, sama rozhodně nemohla nikoho úkolovat, neboť žena má v romské společnosti podřadné postavení vůči mužům, takže by si žádné úkolování ani nedovolila. Každý dělal co uměl a na čem se domluvil. K hádce a rozepry, která nastala dne 8.9.2013 obžalovaná uvedla, že vše začalo tím, že poškozená viděla, že obž. B. sedí v autě u obž. M., a že delší dobu nevychází, vysvětlila jí své obtíže s tím, že pro dnešek končí, což poškozená akceptovala a řekla, že ještě půjde s několika zákazníky a poté odjedou. Poté přišli k autu obž. H. a pošk. D. a sedli si dovnitř, obžalovaná jim řekla, že končí, že už to dál dělat nebude, že to takhle dál nejde, ať si každý dělá, co chce. Poté přišla poškozená, která zrovna vystoupila z auta svého posledního zákazníka a všimla si, že poškozený a obž. H. sedí v autě. Zavolala obžalovanou ven, byla rozčilená, že jí obžalovaná ublížila, neboť pošk. D. se dozvěděl, co dělá, obžalovaná jí řekla, že poškozený to již musel pochopit, když již dříve viděl, jak obžalovaná stojí na rohu . Poškozená se začala hádat, říkala, že se to roznese v xxx, řekla, že pošk. D. není jej partner, ale pouze kamarád z dětského domova. V reakci na toto se obžalovaná rozčílila, protože již od počátku jí bylo sdělováno, že jsou partneři, s tím, že s ním chtěla žít pod jednou střechou v domě obžalované. Poté nastala hádka o tom, proč obžalované poškozená lhala, že obž. H. nemusel s poškozeným různě chodit, proč ona se nemá stydět před svým manželem, když ona se stydí před někým, s kým nic nemá. Poškozená jí

vyčetla, že raději měla jet do xxx, že by raději byla na ulici a že čekala, že jí pomůžou, načež jí obžalovaná dala facku, at' se uklidní, že toho sama má dost, tak at' jí dá pokoj. Obžalovaná popírá, že by udeřila i pošk. D., naopak mu říkala, at' jde za poškozenou a uklidní ji. On se asi po 5-10 minutách vrátil s tím, že už je v pořádku, v klidu. Poté poškozená K. někam odjela a za chvíli již všechny zadržela policie. Obžalovaná jednoznačně popřela, že by i jakkoli jinak fyzicky napadla pošk. D., pouze dala facku poškozené na tvář a řekla jí, že u ní skončila, nijak jí dále nenutila k provozování prostituce, ani jí nijak nevyhrožovala.

K nelegálním svatbám v Anglii obžalovaná uvedla, že tyto byly vedeny přes obž. G., ona sama byly odsouzena za to že poškozené K. svědčila na svatbě, neboť tato neměla svědka z České republiky. Za to byla odsouzena na půl roku a na další půl rok za svojí vlastní svatbu. Trest má v Británii již vykonaný.

Těž výpověď obžalované považuje soud za pravdivou pouze v části, v níž koresponduje s výpověďmi poškozené K., a to jak ve vztahu k podmínkám, za nichž k dohodě o provozování prostituce obou žen došlo, tak k okolnostem, které přivedly oba poškozené dne 4.9.2013 na xxx. Za výrazně zkreslenou považuje soudu výpověď obžalované týkající se vlastního podílu na stíhaném zločinu (který se snaží bagatelizovat) i rozsahu napadení obou poškozených kolem 3. hodiny ranní dne 8.9.2013, nikoli však příčin tohoto napadení, které soud shledává za logické, korespondující s výpověďmi obou poškozených v hlavním líčení i s výpovědí obž. G., neboť tyto se v podstatných rysech shodují. Za nepravdivé pak soud na základě provedeného dokazování (zejména výpovědi svědků –poškozených i toxikologických nálezů v moči obžalovaných a poškozených, jakož i skutečnosti, že ani obž. B. neměla v době zadržení u sebe žádné finanční prostředky) shledal tvrzení o absenci distribuce drog obžalovanými poškozeným i o finanční nezávislosti obžalované v době stíhaného skutku.

Obžalovaný J. M. v přípravném řízení nejprve po zadržení a zahájení tr. stíhání odmítl ve věci jako obviněný vypovídat. Při výslechu dne 16.10.2013 uvedl, že skutečnosti uvedené v usnesení o zahájení trestního stíhání jsou nesmyslné, do celé věci byl zapojen pouze tím, že vyhověl žádosti obžalovaných a dvakrát je svezl z xxx do Prahy, a to zřejmě ve čtvrtek a v pátek. V Praze je vždy nechal a zase se sám vrátil domů. V sobotu ve večerních hodinách mu volal přítel A., žádal ho, aby pro ně přijel do Prahy a odvezl je do xxx, a to i proto, že u něho v autě nechali věci, které nechtěli vozit všude s sebou. Proto se setkali u xxx xxx, potom šli na xxx do nějakého baru, kde byli asi 3 až 4 hodiny, a pak všichni někam odešli. Pak mu volali asi po půl hodině, že má přijet do xxx, on tedy přijel do xxx a tam byli posléze zadrženi u křižovatky xxx - xxx. Ví jenom to, že po celou dobu čekali, než se K. odněkud vrátí, ale kde byla, neví. Místo K. pak přijela policie a zadržela je. Obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že takto delší dobu se zdržel se spoluobžalovanými v Praze pouze v noci ze soboty na neděli, ty předchozí noci tam byl maximálně hodinu, dvě a vracel se. Tu poslední noc čekal skoro 6 hodin - byli to známí, zná je z Anglie, říkali, že si potřebují ještě něco zařídit, tak na ně prostě čekal. A. a toho jejího přítele (obž. G.) P. zná asi rok, poznali se v Anglii, kam jezdí za bratrem a také na nákup oblečení, které je tam finančně výhodnější. Po propuštění ze zadržení si zjistil nějaké informace přes Facebook k poškozené K. a zjistil, že 3 až 4 roky zpátky měla provozovat prostituci. Žádného jednání, které je popsáno v usnesení o zahájení trestního stíhání, se nedopustili. V řízení před soudem obžalovaný vypovídal zčásti odlišně. Uváděl, že

obžalované, které s výjimkou obž. H. zná z Anglie, vozil po dobu 4 až 5 dnů na základě své dobré vůle, nikdo mu nic za službu neplatil. Do xxx údajně jel obž. G. s obž. B. z xxx, protože tam měla přijet poškozená K. se svým přítelem, tito měli cestovat z xxx. V minulosti pošk. K. ani obž. H. či pošk. D. neviděl, co měli v Praze provozovat se dozvěděl až ke konci, napadlo ho to, když tam byla ta napjatá atmosféra a když se pohádali. Bezprostředně při hádce však nebyl, protože si byl v tu dobu koupit jídlo. Když se vrátil, K. právě odjížděla a za 15 až 20 minut k nim přijela policie, průběh hádky tedy vůbec neviděl, neviděl ani žádné facky. Při výslechu v hlavním líčení připustil, že vozidlem v xxx byl nejen ze soboty na neděli, ale i předchozí noci, konkrétně si to časově nepamatuje, údajně tam byl někdy 15 minut, někdy 20 minut, a poté odjel domů. Několik hodin se zdržel pouze ze soboty na neděli, z důvodů slíbeného odvozu do xxx. Obžalovaný současně v hlavním líčení doznal, že byl na xxx u toho, když se domlouvali na provozování prostituce, ale neví který den, současně popřel, že by věděl, že je z xxx do Prahy za účelem provozování prostituce vezl, nicméně dále uvedl, že ví, že obě ženy provozovaly prostituci v xxx, resp. že je vždy v tomto místě vysadil a odvezl nebo tu na ně čekal. Ví také o tom, že pošk. K. byla v jednom případě na hotelu, pamatuje si, že hotel byl v xxx a že jel s vozidlem v přítomnosti obž. G. a obž. B. za ní, a to údajně protože se bála. Klienty a ceny za klienty si obě ženy řídily samy, říkaly si o tolik peněz, kolik je napadlo. Pokud je mu známo, říkaly si o poměrně malé směšné částky ve výši několika stokorun, 100, 200, 300 Kč, a to kvůli tomu, že za peníze hrály automaty. To že částky byly nízké pochopil z jejich řeči, stejně jako skutečnost, že K. potřebovala finanční částku na cestu do Anglie. Domnívá se že díky tomu, že braly drogy a hrály automaty, zřejmě neušetřily ani na odjezd. Obžalovaný popírá, že by měl s provozováním prostituce jakoukoliv předchozí zkušenost, ženám při výkonu prostituce údajně neradil, ceny neurčoval a peníze mu žádná z žen neodevzdávala, K. nebo B. šla vždycky koupit cigarety nebo jídlo, peníze nepředávaly nikomu. Vždy, když odjely s klienty, vracely se zpátky do původního místa. Přes poměrně podrobný popis průběhu jednotlivých nocí a způsobu prostituce obou žen obžalovaný na dotaz soudu uvádí, že neví, kam chodily, protože s nimi nebyl, současně však popisuje, že pokud seděl ve vozidle poblíž xxx, seděl tam s obž. G. a obž. B. v mezidobí přícházela a odcházela. Zda měla B. zákazníky neví, ale předpokládá to, protože jinak neví, z čeho by brala peníze - když je poprvé odvázel z xxx, neměl nikdo z nich žádné finance, vše platil on. K účasti obž. H. na stíhaném skutku a jednání obžalovaných ve vztahu k poškozenému D. obž. M. uvedl, že, neví, kde byli ti další dva, ty neviděl, měli být někde na nádraží a k autu se vrátili až poslední den, neboť je měl také vézt do xxx. Obžalovaný popřel, že by byl při jakémkoliv incidentu, že by se někdo s někým hádal nebo pral, domníval se, že jsou všichni letití přátelé. Popírá též, že by viděl, že by kdokoliv z obžalovaných či poškozených si aplikoval drogu nebo že by někdo někomu drogu poskytnul. Sám drogy neužívá, odkazuje i na záznam z toxikologického vyšetření. **Věřohodnost výpovědi obž. M. je s ohledem na četné rozpory v jeho vyjádřeních mizivá, obžalovaný se pokouší v ní reagovat na aktuální průběh dokazování v hlavním líčení a minimalizovat vlastní podíl na trestné činnosti. Za pravdivé v kontextu dalšího dokazování soud považuje pouze tvrzení obžalovaného že spoluobžalované a poškozené opakovaně vozil a setrval s nimi na místě výkonu prostituce pošk. K. – tedy poblíž xxx xxx (a to v mnohem větším rozsahu, než doznává), ve vozidle měl po celou dobu osobní věci poškozených a byl jediným, kdo neužíval OPL a měl u sebe při zadržení finanční prostředky, které mohly z prostituce pocházet. V této souvislosti soud považuje za nutné poukázat na skutečnost, že obž. M. byl jediným z obžalovaných, který měl dle provedeného dokazování bližší znalost Prahy. Z vlastní výpovědi obžalovaného tak soud považuje za jednoznačně prokázané, že o**

prostytucí provozované pošk. K. i podmínkách provozování prostitute včetně výše inkasovaných prostředků byl podrobně informován, na této se přímo podílel jako průvodce, řidič i ochranka a finančně z ní těžil.

Obžalovaný H. po celou dobu řízení odepřel vypovídat, pouze ve vazebním zasedání při prvotním rozhodování o vazbě popřel, že by se stíhaného skutku dopustil .

Poškozovaný S. D. při výpovědi v hlavním líčení uvedl, že s odstupem času si vzpomíná na to, že měl společně s A. (pošk. K.) jet na práci do Anglie, kterou mu měli najít obžalovaní. A. to s nimi vyjednala přes telefon, že mu tam našli práci, tak si koupili lístek do xxx, pak jeli do xxx a tam už je převzali obžalovaní, víc si nepamatuje. Sám ohledně pobytu v Anglii nic nevyřizoval, to všechno A., která je znala. Ví to tom, že v předchozí době v Anglii u obžalovaných byla, neví, jak dlouho, neví, co tam dělala. On se s A. znal z dětského domova, v posledních dvou až třech měsících před odjezdem bydlel společně s A. u ní v bytě, protože neměl kam jít. A. mu ale neřekla, jakou práci mu zajistila, dohodla, že za nimi pojedou na xxx, ale tam se práce moc neřešila. Původně měli jet do Anglie sami, měli snad převzít klíče od domu nebo od bytu a měli tam na obžalované počkat, to jim řekli sami obžalovaní- B. a G. v tom K. Lístek do Anglie kupovala po společné dohodě A. v xxx, neví, kdo jí dal peníze na cestu, neví, proč je koupili na termín 5. září. Z obžalovaných osobně neznal vůbec nikoho, poznali se pouze v souvislosti se stíhanou událostí. Obžalované zná pod jménem A. a P. (B. a G.), ten třetí muž, toho si jménem nepamatuje, byl řidič (obž. M.). Přezdívkou Ň. označovala A. pana G. Z celé stíhané události si pamatuje pouze ten finální večer, kdy ho obžalovaná B. napadla. Ty dny předtím si vůbec nepamatuje. V přípravném řízení uváděl, že je obžalovaní nutili, aby snad něco vzali v T-Mobile, aby něco ukradli, aby měli na cestu do Anglie. V hlavním líčení upřesnil, že lístek koupený předem na cestu do xxx jim propadnul, nenapadlo ho, že by ho přebukovali, na cestu neměli a obžalovaní výdělek formou krádeže navrhli jako řešení. Ví o tom, že A. pak v Praze nějak vydělávala, k něčemu ji nutili, říkala mu to po činu, ale on si to nepamatuje. Pan H. byl celou dobu pod vlivem drog. První večer spolu zůstali sami, když ostatní odjeli, ví o tom, že A. jela do Prahy, ale nechtěla mu říct, co dělá. Neví, proč neodjeli, ale pochopil už během noci, že nikam autobusem neodjedou, protože A. s nimi měla něco domluveného, nic mu neříkala. Jeho osobně nikdo k ničemu nenutil, ale udělali to tak, aby spolu s A. nebyli v kontaktu. Několikrát spolu sice mluvili, ale nepamatuje si, co mu A. říkala. Je pravdou, že do heren chodil s obžalovanými, ale sám nehrál. Zda hrála A., neví. Svědek popírá, že by cokoliv ukradl, nebo cokoliv ukrást zkusil, neví o tom, že by se pokusil uzavřít nějakou smlouvu v T-Mobilu, nebo vybírat peníze v bance. Drogy v té době užíval, první noc dostal pervitin, měl mu ho nabídnout snad obžalovaný H., který se s ním rozdělil, žádnou úhradu za to nechtěl. Pamatuje si, že ten poslední večer A. brečela a už s nimi nechtěla dál být, měli ji nutit k prostituci, konkrétně co dělala, neví. Tyto informace má od A. pouze z doslechu, říkala mu, že musela provozovat orální sex a že ji k tomu nutili a že peníze odevzdávala. Ten poslední večer ho obžalovaná napadla, dala mu pár facek, nadávala mu, vyhrožovala, vůbec neví, proč, ví, že na něj řvala, ale nepamatuje si, vůbec netuší, proč k tomu došlo, žádnou záminku neměla. Neví, proč do Anglie neodjeli, ví, že A. mu říkala, ať ještě chvilku vydrží, ale z jakého důvodu to bylo, neví. Domnívá se, že on sám by odejít kdykoliv mohl, nikdo mu nenařizoval, že někde zůstane nebo někde bude, ale neodjel by bez A. Neví o tom, že by někdo další páchal nějakou trestnou činnost, ví, že Gašpar chodil se svojí ženou do herny. Ví, že existovala nějaká dohoda, aby si všichni vydělali na letenky nebo na autobus, tak že by měli shánět peníze krádežemi, popírá, že by měl v té

době jakoukoliv zkušenost s krádežemi. Na výslovný dotaz předsedkyně senátu uvádí, že měl v minulosti trestní problém, takže vlastně zkušenost s krádežemi měl, v tomto případě však nic neukradl. Byl přesvědčený o tom, že koupené jízdenky byly až do M., proč na jízdenkách je cílová stanice xxx neví. K napadení si pamatuje jenom to, že A. byla agresivní, ale nevzpomene si, z čeho vznikl ten problém. Po předestření výpovědi z přípravného řízení, kdy bezprostředně po činu uvedl dne 9.9.2013 (č.l. 306), že A. začala bít A. i jeho poté, co zjistila, že spolu nechodí svědek připustil, že násilí ze strany obž. B. nastalo až poté, co obžalovaná B. zjistila, že jim lžou. Dále uvedl, že celou dobu s A. hráli, že k sobě patří proto, aby ho přijali obžalovaní mezi sebe. Pamatuje si, že ze strany obž. B. tam padly nějaké facky, nebo kopance a výhrůžky, které si blíže nepamatuje. Vše, o čem v přípravném řízení vypovídal, ví zprostředkovaně od pošk. K., celou záležitost bral spíše jako „jízdu s kamarády“. Na „ulici ho to však přestalo bavit“. S ohledem na užitou drogu si nepamatuje žádné bližší údaje, ví jen, že napadení bylo v řádu několika minut. Neví nic o tom, že by po napadení jim měly být odebrány osobní doklady, ani kde tyto doklady skončily. Stejně tak si nepamatuje žádné konkrétní výhrůžky, které by ve vozidle či před vozidlem v souvislosti s hádkou s obž. B. padly. S ohledem na rozpory ve výpovědi a výpadky paměti poškozeného byla podstatná část výpovědi poškozeného z příp. řízení čtena. Z této výpovědi soud zjistil, že svědek se od pošk. K. dozvěděl, že v Praze byli s B. a G. už první noc – ve středu 4.9., odvezl je tam J., vrátili se nad ránem. On se zatím pokoušel zajistit peníze s H., ten byl zfetovaný, choval se zcela bez rozmyslu, lezl po zemi a hledal trávu, pak vymýšlel, že by mohli zkusit prodávat falešná psaníčka. Přes den se bez úspěchu snažili sehnat peníze s A., večer je J. (obž.M.) odvezl do Prahy, kde už zůstali. Cestou koupil „N.“ v xxx pervitin. Pak až do neděle holky byly v baru, oni měli shánět peníze krádežemi, on krást nechtěl, proto se bezcílně toulal po Praze. Až tu noc na neděli, když se vrátil k autu zjistil, že se holky živily prostitucí, neměli už peníze ani drogy a A. je po hádce, v níž se zjistilo, že jí lhal napadla. K výhrůžkám ze strany B. uvedl, že se týkaly toho, že A. bude muset šlapat bez kondomu, on ukradne na co mu ukáže a když bude někdo chtít kluka, půjde on. Také jim A. vyhrožovala, že jim píchne pervitin do žíly, protože věděla, že takto drogu aplikovat nechtějí, (předtím dostali od obžalovaných pervitin ke šňupání). Pak A. poslala A. ven s tím, že do rána musí vydělat 5000,-Kč. Až při výslechu dne 21.1.2015 (a to přes znalkyní diagnostikovanou poruchu paměti) si svědek vzpomněl, že A. měla obž. B. tu noc tahat za vlasy, křičet na ně na oba, mlátit i jeho. Ostatní mu potom měli vyhrožovat, že když se A. nevrátí, zbijí ho, domnívá se, že měl být taková pojistka. K ničemu takovému ale nedošlo, A. se podařilo pak přivolat Policii. Na tyto skutečnosti kromě fyzic. napadení, nadávek a výhrůžek si svědek v současné době nevzpomíná. Uvádí, že vše zařizovala A., pořád mu říkala, ať to ještě vydrží, neví co s nimi měla domluvené. **Výpověď svědka hodnotí soud jako značně nekonzistentní, rozporuplnou, výrazně ovlivněnou zprostředkovanými informacemi od poškozené K., která byla pro poškozeného jediným zdrojem informací o plánovaném přesunu do Velké Británie, jak bylo však prokázáno, ani k poškozenému D. nebyla zcela upřímná.** Při přímé konfrontaci v hlavním líčení svědek popřel, že by byl vystaven psychickému násilí a falešným příslibům obžalovaných, popsal, že způsob jakým měli mužští členové skupiny obstarat peníze na cestu do Anglie (tedy krádeže) byl předmětem dohody, neví co si s nimi dohodla A. Až při konfrontaci přiznal též svou trestní minulost, která je poměrně bohatá. Za podstatné považuje soud zejména sdělení poškozeného v hlavním líčení, že celou událost bral jako jízdu s kamarády, která se omrzela, když zjistil, že nevede ke kýženému cíli. Skutečnost, že by poškozený byl vystaven násilí nevyplývala ani z jeho stavu do zadržení pachatelů. Svou výpovědí z hlavního líčení tak poškozený vyvíjí z násilného jednání vůči své osobě všechny obžalované s výjimkou obž. B.

Poškozená A. K. v řízení před soudem vypovídala zčásti shodně s přípravným řízením, zčásti uváděla, že se na skutek i události mu předcházející s odkazem na časový odstup nepamatuje a zčásti vypovídala odchylně, a to nikoli spontánně, ale většinou v odpovědích na přímou otázku – s výpovědí z přípravného řízení musela být tedy z části konfrontována. Na základě těchto konfrontací soud z výpovědi poškozené zjistil, že na provozování prostituce za účelem zajištění finančních prostředků se s obž. B. a s obž. G. dohodla. Důvodem souhlasu s poskytováním sexuálních služeb za peníze byla potřeba vydělat nějaké peníze, aby měli kde přespat a jak se dostat do Anglie. Věděla, že se se S. nemají kam vrátit, bála se, v takové situaci ještě nebyla. Na místo u xxx je dovezl obž. M., ten měl auto, ji vysadili u xxx a říkali, že A. bude stát někde o ulici výš. Ten plešatý (obž. M.) seděl v autě a měl ji hlídat, obž. B. a G. spolu šli na místo, kde měla vydělávat peníze B. Po první noci se vrátili zpátky do xxx, kde už čekal D. s panem H., vydělané peníze si G. a B. nechali u sebe a rozdělili se s panem M., přičemž G. a B. všechny peníze pak prohráli v herně. Ona sama odevzdávala peníze po každém klientovi, jakou částku bude vydělávat, se dohodli M., B. a G. mezi sebou, ale nepamatuje si už kdo jí to říkal. Každou noc pak zpátky jezdili k tomu xxx, probíhalo to stále stejně, stále neměli peníze na cestu do Anglie, ale ona věřila tomu, že jí obžalování do Anglie nakonec přece jenom dostanou a proto s nimi šla. Přes den pak byla s panem D., zkoušeli prodat nějaké movité věci, a to zejména ten první den. Po večerech byli rozděljeni, pan D. nevěděl, co dělá ona, a ona nevěděla, co dělá pan D., ten chodil s obž. H. Při přímé konfrontaci s obžalovanými poškozená přiznala, že k oddělení poškozeného od skupiny došlo proto, že si nepřála, aby S. D. věděl, že se živí prostitucí. Neumí si představit, jestli by v případě, že by se rozhodla dobrovolně ukončit účast ve skupině dřív, by jí umožnili odejít, první den určitě, pak už neví. Svě osobní věci měli s D. po celou dobu v autě u obž. M. Vraceli se vždycky znovu na stejné místo, obž. M. byl každou noc s nimi, a to až do soboty, přes den odjížděl. Dny jí navzájem splývají, ví, že přes den hlavně chodili někde kolem xxx, v noci provozovala prostituci. Užívala v té době i drogy, zpočátku jí je spíše nabízeli, pak už si o ně i sama říkala, aby byla schopná to vydržet. Drogu si aplikovala šňupáním do nosu, většinou jí ji dávala obž. B. nebo obž. G., za drogy nijak neplatila. Svědkyně doznává pokusy s OPL i v minulosti, a ton jak s pervitinem, tak marihuanou. Celou dobu si myslela, že prostituci provozuje ona i A. B., ten poslední den pochopila, že zřejmě prostituje pouze ona, A. seděla pořád v autě, proto se spolu pohádaly. Sama provozovala pouze orální sex, byla v jednom případě i na hotelu s klientem, to ji obžalování doprovázeli vozidlem tam i zpátky vozem M. - ten klient se domlouval s M., B. a G., kolik má platit. Poškozená dále upřesnila, že prostituci odmítla vykonávat až poslední noc. S B. se pohádaly, ona si myslela, že nechce šlapat kvůli S., protože je její přítel, tak jí na rovinu řekla, že jí celou dobu lhala, že chtěla, aby jim pomohli oběma, že on její přítel není. V tu chvíli začala A. nadávat, něco se jakoby zlomilo, začala mlátit pana D. a začala mlátit i jí. Pak je nacpali do auta, A. jim vyhrožovala, že pokud ona nebude provozovat prostituci, tak že ji předávkuje, že něco udělá panu D., že musí vyšlapat 5 tis. Kč za večer a tak dále. Vyhrožovala tím, že je oba prodají, že je předávkuje, pak se tvářili, že někam volají, at' si pro ni přijedou, proto řekla, že tedy bude provozovat prostituci dál. Odešla znovu zpátky na své místo a prvního muže, který pro ni přijel, požádala o kontakt na policii. Na přímý dotaz předsedkyně senátu poškozená přiznala, že s obžalovanými B. a G. se seznámila tak, že přijela do Anglie uzavřít společně se svojí kamarádkou K. K. fiktivní sňatek. Na dotaz uvedla, že záměrně v přípravném řízení uváděla odlišné skutečnosti, protože se bála. V těch svatbách je zapletených hodně lidí, bála se, že se to dozvedí a že ji zabijí. Už tehdy byla zcela bez peněz, bydlely s mámou na fet'ácké ubytovně, máma je psychicky nemocná, chtěla se z té ubytovny dostat. Je pravdou, že se tedy účastnila těchto fiktivních sňatků, do Anglie jí dovezl jeden cikán z xxx, ten ji prodal panu

G. a ještě jednomu Pákistánci, který tam byl s ním. Slíbili jim, že když udělají tu fiktivní svatbu, každá z nich dostane 50 tisíc. Ona to udělat nechtěla, ale byla ve finanční nouzi, nevěděla, co má dělat. V souvislosti s těmi sňatky jela s jedním Pákistáncem na neznámé místo, po cestě nabourali a ona pak byla zraněná. Domnívá se, že k fiktivnímu sňatku došlo těsně po jejich 19. narozeninách, někdy na konci dubna nebo začátku května 2013 (při prvotní výpovědi ale cestu do Anglie s K. datuje březnem 1992). Před svatbou musela být u toho Pákistánce doma, hrozila kontrola, bydlela tak u něj asi měsíc. Po havárii se o ni starali B. s G., bydlela u nich, G. mluvil dobře anglicky, zastupoval ji, společně řešili různé úřady a G. jí po havárii zajišťoval též vyplacení šeku za tu dopravní nehodu. Slíbil jí, že by měla dostat asi 180 tis. Kč v přepočtu, ten šek byl vystavený na trvalou adresu obž. G. a B., proto se pro něj musela vrátit. Bez obžalovaných už do Anglie nejela a šek zůstal dodnes nevyzvednutý. Po útoku obž. B. sama zraněná nebyla, po celou dobu předtím k žádnému fyzickému násilí nedošlo, cítila jen násilí psychické, a to předhazovanou ekonomickou nouzi. Při přímé konfrontaci s obžalovanými v rámci doplňujícího výsledku, poškozená v podstatě potvrdila, že v důsledku vlastního rozhodnutí nevycestovat do Anglie po vlastní ose byla na obžalovaných do značné míry závislá, zejména co se týče vymožení finanční náhrady za dopravní nehodu, že s nimi předem svůj úmysl přijet dne 5.9.2013 do xxx nekonzultovala. Sama odjet do Anglie nechtěla, neboť neovládala dobře jazyk a na území Velké Británie by se nedokázala sama o vyzvednutí šeku postarat. Na výslovný dotaz obhájkyně svědkyně uvedla, že pro tu danou chvíli, aby se co nejdříve dostala k penězům, bylo nejlepší, aby byla s obžalovanými- připouští tedy vlastní zistný motiv jako důvod svého setrvání s obžalovanými, které v té době dlouhodobě znala, neboť mnoho měsíců sdíleli společnou domácnost, na jejímž provozu se však poškozená nijak nepodílela a navštěvovala je i poté. Ke skutku poškozená dále uvedla, že pokud se týče obž. H., o tom ví, že chodil všude s D., to ale ví z doslechu. Oproti přípravnému řízení uvedla, že si nepamatuje, že by ji osobně H. k něčemu nutil, o nutnosti prostituce mluvili jen B., G. a M.

Výpověď poškozené je tak pro její výrazné rozpory mezi tvrzeními v přípravném řízení a hlavním líčení nutno v konkrétním případě považovat za sniženě věrohodnou, neboť poškozená podstatné okolnosti případu v přípravném řízení orgánům činným v trestním řízení zatajila. Tyto okolnosti se však týkají zejména motivace poškozené k provozování prostituce a jejich morálně –volních vlastností, tedy nejen okolností, za nichž se s obžalovanými G. a B. seznámila a dále stýkala, ale též motivace k chování poškozené i obžalovaných při stíhaném jednání v době od 4.9.2013 do cca 03.00 hodin dne 8.9.2013. Není pochyb o tom, že poškozená se jednáním obžalovaných zejména v závěrečné fázi skutku, respektive změnou tohoto jednání oproti době minulé, cítila býti zaskočena a při hádce s obžalovanou B. i ponížena, nicméně skutek v míře, v níž mohl být objektivně prokázán v průběhu hlavního líčení (a to s odstupem téměř 3 let) je nutno hodnotit nikoli výrazně subjektivním vjemem a hodnocením poškozené, ale objektivním pohledem na jednání obž. B. – tedy posouzením nejen formálního obsahu výhrůžek obž. B., ale také jejich příčiny a prokazaného zamýšleného následku (zejména realizace faktického omezení osobní svobody poškozených, jejich vývozu k prostituci do zahraničí či aplikování drogy do žíly), a to při posouzení prokázání subjektivní stránky stíhaného zločinu na straně obžalované. Osobnost poškozené K., způsob i účelovost jejího jednání a způsob vnímání jednotlivých skutečností je třeba posuzovat důsledně ve spojení se závěry znalecké z oboru klinické psychologie. Dle závěrů soudu lze z výpovědí poškozené usuzovat jak na projev snahy poškozené ostatní ovládat, jednat takticky, zejména je-li pro

ni vyčkávání prospěšné (přičemž finanční motiv lze zajisté za takový důvod označit . Reakce poškozené na hádku s obžalovanou B. po prohlédnutí její lži pak odpovídá znalkyní shledaným obranným mechanismům poškozené, kterými jsou útok a vyhrocení konfliktu. Současně nebylo výpovědi poškozené prokázáno, že by se konkrétními výroky a konkrétním jednáním na výhrůžkách vůči poškozeným podíleli též další obžalovaní. Výpověď poškozené v hlavním líčení tak soud nepovažuje za zcela nevěrohodnou, ale značně subjektivně zbarvenou a to včetně možných předvídaných následků, jejichž odůvodněnost z provedeného dokazování ani zčásti nevyplývá.

Z předložených listinných důkazů vzal soud za prokázaná následující skutečnosti :

Ze zpráv 2. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze, Ústavu soudního lékařství , který provedl toxikologická vyšetření vzorků moči obžalovaných i poškozených bylo zjištěno, že jedinou osobou, která neužívala omamné a psychotropní látky byl obž. J. M. Toxikologické vyšetření u obž. B. zjistilo přítomnost amfetaminu, metamfetaminu, MDMA (extáze) a THC, toxikologické vyšetření obž. J. G. bylo pozitivní na amfetamin a metamfetamin, toxikologické vyšetření obž. H. pak shledalo v jeho moči amfetamin, metamfetamin a THC. Pokud se týče toxikologického zkoumání moče pošk. K., tato obsahovala amfetamin, metamfetamin a THC, toxikologické vyšetření moči S. D. vykazuje pozitivní nález amfetaminu a metamfetaminu.

Lékařské zprávy o zranění poškozeného D. konstatovala lehký edém na očním víčku. Lékařským ošetřením obou poškozených nebyly zjištěny žádná jiná zranění, ani drobné oděrky.

Z protokolu o ohledání vozidla zn. Citroen, užitého k stíhané trestné činnosti, bylo zjištěno, že v tomto vozidle je krom dalších osobních věcí umístěno zavazadlo pošk. A. K. a S. D., tato zavazadla obsahují jejich osobní věci. Ve vozidle nebyly nalezeny žádné osobní doklady kohokoliv ze zúčastněných osob, tedy obžalovaných ani poškozených.

Z protokolu o zadržení jednotlivých obžalovaných Policií ČR OŘ Praha II ze dne 8.9.2013 soud zjistil, že všichni čtyři obžalovaní byli zadrženi v 04.00 hod. , a to pro důvodné podezření , že nejméně v době od 5.9.2013 do 8.9.2013 ve 3:00 hod. v Praze xxx, ulici xxx, před domem č. xxx přinutili pod pohrůžkou fyzické likvidace k prostituci pošk. A. K. a dále společně s dalšími zadrženými omezovali osobní svobodu pošk. S. D. tím, že ho pod pohrůžkou fyzické likvidace přinutili být v jejich přítomnosti a vykonávat jimi nařízené činnosti. Z protokolů vyplývá, že obžalovaní u sebe neměli s výjimkou vlastních dokladů totožnosti (s výjimkou obž. H., který žádný doklad totožnosti neměl) osobní doklady poškozených. Současně bylo také zjištěno, že obžalovaní s výjimkou obž. J. M., který měl u sebe finanční částku převyšující 600 Kč, byli zcela bez finančních prostředků.

Z protokolu o výsledku svědkyně K. a svědka D. soud zjistil, že oba dva se při výsledku dne 8.9.2013 prokazovali osobními doklady, tedy občanskými průkazy.

Z opisu RT soud zjistil k obžalovaným i poškozeným následující skutečnosti :

Obž. B. byla na území České republiky jedenkrát soudně trestána, odsouzení z roku 1999 již bylo zhlazeno. **Z opisu RT státu EU – a to spojeného království Velké Británie a Severního Irsku** soud zjistil, že na tomto byla pravomocně odsouzena rozsudkem Magistrátního soudu v Manchester a Salfordu ze dne 9.1.2015 a dále Korunním soudem města Manchester z téhož dne, a to pro trestný čin spáchaný v obou případech dne 25.7.2012 spočívající v pomoci s nelegální imigrací do členského státu Evropské unie (v ČR dle výpovědi obžalovaných by skutek odpovídal právní kvalifikaci napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky dle § 341 tr. zákoníku), za což jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let.

Obž. G. byl v minulosti celkem sedmkrát soudně trestán, prvních pět odsouzení z let 1995 až 2000 bylo již zhlazeno. Odsouzen byl dále trestním příkazem okresního soudu v Pardubicích sp.zn. 4T 152/2013 ze dne 22.8.2013, který nabyl právní moci dne 27.3.2015, a to pro přečin dle § 337/1 a) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce šesti měsíců podmíněně odložený na dobu dvou let a dále k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce dvou let.

Dále byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích sp.zn. 4T 80/2013 ze dne 29.9.2015, který nabyl právní moci dne 17.10.2015, a to pro přečin dle § 337/1 a) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce 18-ti měsíců podmíněně odložený na dobu jednoho roku šesti měsíců a dále k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce 18-ti měsíců.

Z opisu RT státu EU – a to spojeného království Velké Británie a Severního Irsku soud zjistil, že na tomto území byl obž. G. dne 9.1.2015 odsouzen Korunním soudem pro město Manchester a dne 30.6.2014 Magistrátním soudem pro Severní Londýn, a to prvním případě za trestný čin spočívající v pomoci k nelegální imigraci do členského státu EU (v ČR dle výpovědi obžalovaných by skutek odpovídal právní kvalifikaci napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky dle § 341 tr. zákoníku) a v druhém případě za držení omamných a psychotropních látek , konkrétně amfetaminu (tedy v ČR právně kvalifikovaný jako tr. čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283 tr.zák.) a nedovolené držení nebo používání zbraní, střelních zbraní a výbušnin. Za tyto trestné činy mu byli uloženy tresty odnětí svobody v celkové délce 40 měsíců a 19 dní.

Obž. J. M. byl v minulosti celkem šestkrát soudně trestán, prvních pět odsouzení z let 1989 až 2004 bylo již zhlazeno. Odsouzen byl dále trestním příkazem Okresního soudu v Kladně sp.zn. 2T 237/2014, ze dne 9.12.2014, který nabyl dne 26.6.2015 právní moci, a to pro přečin dle § 228/1 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 25 denních sazeb ve výši 600,- Kč (tedy 15.000,- Kč) a náhradnímu trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců.

Obž. J. H. byl v minulosti celkem šestkrát soudně trestán, z toho první odsouzení z roku 2008 bylo již zhlazeno. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích sp.zn. 1T 48/2016 ze dne 9.5.2016, který nabyl téhož dne právní moci, kdy byl pro přečin dle §

205/2 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v délce šesti měsíců a zařazen do věznice s dozorem.

Ze záznamu CESO soud dále zjistil následující skutečnosti :

Obž. B. byla stíhána pro přečin krádeže dle § 205/1 a) tr. zákoníku, kterého se měla dopustit dne 5.9.2013, podezření jí bylo sděleno dne 30.10.2013, obžaloba byla OSZ Pardubice podána 23.1.2014, dne 26.3.2014 byl pak vydán na obžalovanou zatykač, přičemž dne 29.12.2015 bylo Obvodním soudem Pardubice rozhodnuto o zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. řádu.

Obž. H. je v současné době trestně stíhán pro přečin krádeže dle § 205/2 tr. zákoníku, který měl spáchat dne 29.3.2016, podezření mu bylo sděleno dne 14.4.2016 a dne 26.4.2016 byl OSZ Pardubice podán návrh na potrestání.

Záznamy z Centrální evidence stíhaných osob obž. G. a M. odpovídají údajům, uvedeným v opisu RT.

Pošk. K. nebyla v minulosti soudně trestána, a to ani na území Spojeného království Velké Británie a Severního Irska ani nebyla projednávána pro jinou trestnou činnost.

Poškozený D. byl v minulosti čtyřikrát soudně trestán, poprvé již jako mladistvý pro provinění loupeže dle § 173/1 tr. zákoníku, kdy byl rozsudkem Okresního soudu Ústí nad Labem sp.zn. 28Tm 20/2012 ze dne 21.2.2013, který nabyl 17.7.2014 právní moci odsouzen k trestu odnětí svobody v délce dvanácti měsíců s podmíněným odkladem na dobu osmnácti měsíců.

Dále byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem sp.zn. 31T 10/2015 ze dne 23.2.2015, který nabyl dne 4.4.2015 právní moci, kdy byl pro přečin dle § 336 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v délce dvou měsíců podmíněně odložený na dvanáct měsíců.

Dále byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem sp.zn. 31T 10/2015 ze dne 23.2.2015, který nabyl dne 4.4.2015 právní moci, kdy byl pro přečin dle § 209/1 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody na dvanáct měsíců podmíněně odložený na dobu 36 měsíců.

Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem sp.zn. 31T 173/2014 ze dne 25.11.2015, který nabyl téhož dne právní moci, kdy byl pro přečiny dle § 205/1, 209/1 a 336 písm. c) tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 16 měsíců podmíněně odložený na dobu 48 měsíců.

Z vyhodnocení kamerové systému kamery č. xxx u xxx a kamery č. xxx na xxx, v době od 5.9.2013 od 22:00 do 7.9.2013 do 4:00 hod. soud seznal, že tímto způsobem nebyly zjištěny žádné relevantní informace, neboť kvalita kamerového záznamu je na velmi nízké úrovni.

Z vyhodnocení telekomunikačního provozu tel. čísla xxx, jehož uživatelem byla pošk. K., která k zjišťování těchto údajů poskytla dne 2.10.2013 souhlas, soud nezjistil žádné relevantní poznatky směřující k stíhanému skutku, osobám obžalovaných ani poškozené.

Z originálu elektronické jízdenky č. xxx poskytnuté pošk. K. soud zjistil, že se jedná o jízdenku pro dvě osoby: A. K. a S. D., a to na den 5.9.2013, čas odjezdu 17:30 hod. z Prahy – xxx, s cílovou destinací xxx. Cena jízdenky činí 3.510,- Kč.

Z úředního záznamu PČR OŘ Praha 2, MO Košíře ze dne 8.9.2013 soud zjistil, že hlídce MOP Košíře byla dne 8.9.2013 ve 3:00 hod. před křižovatkou ulice xxx a xxx, Praha xxx, signalizováno z jiného vozidla. Z vozidla, které blikalo dálkovými světly, vystoupila plačící vystrašená mladá žena mající strach o svůj život, v této ženě byla posléze příslušníky PČR zjištěna pošk. K. Sdělení pošk. K. zasahujícím policistům, soud konstatuje, že toto nelze v trestním řízení užít jako důkaz, nicméně jej lze použít k posouzení věrohodnosti informací, poskytovaných poškozené orgánům činným v tr. řízení, neboť jí uváděné údaje v této prvotní fázi se relativně podstatně liší od údajů sdělovaným později, zejména v řízení před soudem.

Z úředního záznamu PČR OŘ Praha 2, SKPV, OOK 1. oddělení ze dne 8.9.2013 soud zjistil, že stálá výjezdová skupina byla dne 8.9.2013 kolem 4:15 hod. vyslána k prověření oznámení, že se v místě nachází poškozený a poškozená, která měla být proti své vůli nucena k prostituci krádežím a jiným obdobným jednáním. SVS bylo zjištěno, že se jedná o osoby pošk. D. a pošk. K.

K posouzení osobnostní struktury, postojů i obecné i specifické věrohodnosti poškozené K. byl v přípravném řízení přibrána znalkyně z oboru zdravotnictví, psychiatrie, se zvláštní specializací klinická psychologie PhDr. Ilona Wölfelová, která v písemně podaném posudku a shodně při výslechu znalkyně v hlavním líčení dne 31.5.2016 k psychologickému posouzení poškozené K. uvedla že XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Poškozená pochází z problematického rodinného prostředí, její matka nezvládala péči o ní a jejího bratra a tudíž musela do svých 18 let přebývat v dětském domově. Nedokončila školu, pracovala pouze příležitostně, její vztahy se pohybují v okruhu rodiny, kamarádů a spolužáků z dětského domova. Pokud jde o osobnost poškozené XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Znalkyně tedy nenašla žádné znaky pro obecnou nevěrohodnost poškozené. Ke specifické věrohodnosti ve vztahu k projednávanému případu znalkyně v přípravném řízení zjistila řadu znaků ve prospěch věrohodnosti: realističnost a pravděpodobnost líčení činu, líčení psychických dějů vyvolaných událostí, nepříznivá sdělení o vlastní osobě (provozování prostituce, užívání pervitinu), projev a emoční odezva poškozené byla sladěná a koreluje s celkovou výpovědí, která nebyla vágní, vyhýbavá, naopak, jeví se jako vnitřně homogenní a nerozporná. Znalkyně se vyjádřila tak, že

poškozená by si vzhledem ke svým intelektovým a fantazijním dispozicím nebyla schopná takto široce pojatou výpověď vymyslet, což svědčí o tom, že jí skutečně prožila. Výpověď by si též nebyla schopná vymyslet ani jako akt msty, neboť není mstivá a obžalovanou A. B. do té doby považovala za svou kamarádku. Znaky pro specifickou nevěrohodnost znalkyně nenalezla. Znalkyně u poškozené neseznala projevy posttraumatické stresové poruchy. Prožité události nezanechají na psychice poškozené trvalé následky. Ve vztahu k omamným a psychotropním látkám znalkyně konstatovala, že poškozená není jejich pravidelným konzumentem a tyto látky u ní nezpůsobily žádné psychické poruchy.

V řízení před soudem pak po účasti na výslechu poškozené s ohledem na změnu výpovědi poškozené znalkyně uvedla, že ji poškozená změnou výpovědi značně překvapila, připustila že zatajení skutečného důvodu poškozené k cestě do Velké Británie a okolnosti seznámení s obžalovanými mají vliv na obecnou věrohodnost poškozené, ví že je xxx, nicméně ta epizoda se sňatkem za peníze ji překvapila. Znalkyně nebyla schopna vysvětlit motiv poškozená k dobrovolnému výkonu prostituce po tak dlouhou dobu, shledává jej ve vyčkávací taktice, kterou konstatovala již v minulosti, střídané impulzivní reakcí při neúspěšném očekávání změny situace. Znalkyně současně připustila, že oznámení skutku policii mohlo souviset s impulzivní reakcí na hádku a facku obž. B. po odhalení lživých tvrzení poškozených

Znalkyně PhDr. Ilona Wölfelová byla též přibrána k posouzení osobnostní **struktury, postojů i obecné i specifické věrohodnosti poškozeného S. D.** V písemně podaném posudku a shodně při výslechu před soudem v hlavním líčení dne 31.5.2016 znalkyně k psychologickému posouzení poškozeného D. uvedla že XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Vlastní rodiče nezná, do 18 let svého věku byl vychováván v dětském domově, Sociální vztahy poškozeného jsou ukotveny na úrovni jeho kamarádů, spolužáků ze školy dětského domova. Pokud jde o osobnost poškozeného XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Osobnost poškozeného není zatížena nebo změněna užíváním omamných a psychotropních látek. Nebyla zjištěna patologická lhavost ani konfabulace. Znalkyní tedy nebyl shledání **žádné znaky pro obecnou nevěrohodnost**. Ke specifické věrohodnosti ve vztahu k projednávanému případu znalkyně zjistila řadu znaků ve prospěch věrohodnosti: výpověď poškozeného byla realistická a pravděpodobná, jeho projev a emoční odezva byly dobře sladěny s prožitými událostmi. Popis jednotlivých událostí je významný, zejména detaily byly emočně zabarvené. Celá výpověď byla řádně zakotvena v čase a prostoru, líčení nebylo stereotypní, vágní a neurčité a celkově bylo vnitřně homogenní a nerozporné. Znalkyně se vyjádřila tak, že poškozený by si, vzhledem ke svým intelektovým a fantazijním dispozicím, nedokázal takto široce pojatou výpověď vymyslet, kdyby jí skutečně neprožil. Výpověď by nedokázal vymyslet ani jako akt msty, neboť není mstivý, jeho povaha je spíše submisivní a má spíše strach z možné odplaty obžalovaných. Znaky pro specifickou nevěrohodnost tedy nebyly zjištěny. Znalkyně u poškozeného nezjistila projevy posttraumatické stresové poruchy a je zřejmé, že prožité události nezanechají na jeho psychice trvalé následky. U poškozeného nebyly zjištěny prvky konfabulace ani motivy křivého nařčení. Ve vztahu k omamným a psychotropním látkám znalkyně konstatovala, že poškozený není jejich konzumentem a v jejich důsledku se u něj neprojevují žádné psychické poruchy.

V řízení před soudem pak po účasti při výslechu sv. D. s ohledem na částečné změny ve výpovědi svědka znalkyně uvedla, že svědek xxxxxxxxx, viditelně se snažil soudu vyhovět a

doplňoval některé informace. Obecně však ani v kontextu s lživými údaji o partnerském vztahu s pošk., K. jeho obecnou věrohodnost nehodnotí jako sníženou.

Znaleckému zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, byli podrobeni s ohledem na násilné jednání a užívání drog všichni čtyři obžalovaní., znalecké posudky zpracoval MUDr. Bronislav Kobeda :

U obžalovaného **J. M.** znalec neshledal duševní poruchu chorobného charakteru (duševní chorobu), touto netrpěl ani v době, kdy se měl dopustit předmětné trestné činnosti., nebylo ani zjištěno, že by se obžalovaný dopustil stíhaného jednání z chorobné motivace. K osobnosti obžalovaného znalec zjistil xxxxxxxxxx, které byly přítomné v době spáchání stíhaného tr. činu a neměly forenzně významný vliv na jeho jednání. Obžalovaný není stížen poruchou intelektu ani není osobou chorobně agresivní, pokud se dopustil agresivního jednání, bylo toto plně pod jeho volní kontrolou. U obžalovaného nebyla prokázána závislost na alkoholu nebo jiných psychotropních a omamných látkách s výjimkou tabákových cigaret, nebyly též shledány sklony k soustavnému nadměrnému pití alkoholu nebo dlouhodobému zneužívání jiných návykových látek. Nebylo též prokázáno, že by obžalovaný v době, kdy se měl dopustit předmětného trestního jednání, byl forenzně významně intoxikován nějakou psychoaktivní látkou. **Ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného M. byly tedy v době spáchání činu plně zachované.** Pokud se obžalovaný dopustil předmětného trestního jednání, mělo toto charakter účelné a cílené činnosti, na které by se navíc domluvil společně s ostatními. Z úzce psychiatrického pohledu není pobyt obž. M. na svobodě nebezpečný pro společnost, znalec ochranné léčení nenavrhl.

Ani obžalovaný J. H. netrpí dle závěrů znalce duševní poruchou chorobného charakteru (duševní chorobou). Duševní poruchou chorobného charakteru netrpěl ani v době, kdy se měl dopustit předmětné trestné činnosti, nebylo ani zjištěno, že by se obžalovaný měl dopustit stíhaného jednání z chorobné motivace. V osobnosti obžalovaného znalec zjistil xxxxxxxxxx. Ta se projevuje xxxxxxxxxxxxxxxx trvala i v posuzované době, avšak neměla forenzně významný vliv na jeho jednání. Obž. Není xxxxxx. U obžalovaného byly prokázány sklony ke zneužívání psychoaktivních látek (zejména marihuana, pervitin, alkohol, tabákové cigarety), avšak nebyla prokázána chorobná závislost na těchto látkách, jedná se nanejvýše o škodlivé užívání, kterým si jedinec způsobuje škodlivé sociální a zdravotní důsledky. Obžalovaný je schopen se užívání alkoholu a shora uvedených látek zdržet. **V době, kdy měl obžalovaný spáchat předmětný skutek, byly jeho ovládací i rozpoznávací schopnosti plně zachované.** Z úzce psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, ochranné léčení znalec nenavrhl.

Obžalovaná A. B. taktéž dle závěru znaleckého posudku netrpí duševní poruchou chorobného charakteru (duševní chorobou) a netrpěla jí ani v době, kdy se měla dopustit předmětné trestné činnosti, chorobné motivace stíhaného jednání taktéž nebyla zjištěna. I v osobnosti obžalované znalec zjistil xxxxxxxxxx. Tyto rysy byly přítomny též v posuzované době a neměly forenzně významný vliv na jednání obžalované. Obž. není postižená poruchou intelektu a nejedná se o osobu chorobně agresivní. V době posuzování se u obžalované projevovaly sklony k zneužívání psychostimulační drogy pervitinu. Znalec ovšem neprokázal chorobnou závislost na této látce, ani na jiných psychoaktivních látkách včetně alkoholu. Znalec konstatoval, že se jedná

nanejvýše o škodlivé užívání pervitinu, tedy takové užívání, které obžalované působilo sociální komplikace včetně podílu na trestné činnosti, avšak vzhledem k charakteru trestné činnosti, nemělo zneužívání pervitinu, ani případná intoxikace touto látkou, forenzně významný vliv na její chování. Obžalovaná je schopná se zdržet konzumace alkoholu nebo požívání jiných psychoaktivních látek. Znalcem byly též u obžalované seznány sklony k hraní hazardních her, avšak nebyl prokázán rozvoj duševní choroby patologického hráčství. Používání finančních zisků od poškozené na hazardní hru nemělo vzhledem k charakteru trestné činnosti obžalované forenzně významný vliv na její jednání. Znalec tedy uzavřel, že ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalované B. byly v době spáchání činu plně zachované. Z úzce psychiatrického hlediska není pobyt obžalované na svobodě nebezpečný, ochranné léčení znalec proto nenavrhl.

Obžalovaný J. G. dle závěrů znalce netrpí duševní poruchou chorobného charakteru (duševní chorobou). Duševní poruchou chorobného charakteru netrpěl ani v době, kdy se měl dopustit předmětné trestné činnosti, nebyla zjištěna chorobná motivace jednání obžalovaného. U obžalovaného znalec konstatoval xxxxxxxx. Obžalovaný též není osobou chorobně agresivní. V důsledku osobní nekázně, nerozvážnosti a nezdrženlivosti se u obžalovaného projeví sklony ke zneužívání psychoaktivních látek, a to alkoholu a pervitinu. Nebyla však prokázána chorobná závislost a psychoaktivních látkách, jedná se nanejvýše o škodlivé užívání alkoholu a pervitinu. Vzhledem k charakteru trestné činnosti neměla případná intoxikace alkoholem či pervitinem v předmětné době forenzně významný vliv na jednání poškozeného. U obžalovaného též není možné vyloučit sklony k hraní hazardních her, nebyl však prokázán rozvoj duševní choroby patologického hráčství. Používání finančních zisků od poškozené na hazardní hru nemělo vzhledem k charakteru trestné činnosti obžalované forenzně významný vliv na její jednání. Znalec tedy uzavřel, že ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného G. byly v době spáchání činu plně zachované. Z úzce psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, ochranné léčení znalec nenavrhl.

Po vyhodnocení shromážděných důkazů, provedených v rozsahu požadovaném ust. § 2 odst.5 tr. řádu, které byly soudem ve smyslu § 2 odst.6 tr. řádu hodnoceny podle vnitřního přesvědčení, kdy veškeré provedené důkazy byly pečlivě uváženy, jednotlivá tvrzení poškozených, svědků i obžalovaných byla navzájem porovnána, a to i se závěry provedených znaleckých posudků a s listinnými důkazy, dospěl soud k závěru, že v průběhu hlavního líčení bylo prokázáno, že skutek, který je předmětem obžaloby se stal a je zločinem, nicméně naplňuje zákonné znaky skutkové podstaty nikoliv speciálního skutkové podstaty trestného činu obchodování s lidmi ve smyslu § 168 odst.2 písm. a) odst. 3 písm.d) tr. zákoníku, ale zákonné znaky trestného činu kuplířství podle § 189 odst.1 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. K těmto závěrům dospěl soud na základě následujících zjištění :

Předně je třeba konstatovat, že při dokazování a zejména hodnocení důkazů se soud musel vypořádat jednak s téměř 3-letým odstupem od spáchání stíhaného skutku, jednak s rozpory, které byly shledány nejen ve výpovědích obžalovaných, kteří navíc vypovídali z větší části až v hlavním líčení, ale též ve výpovědi obou poškozených. Soud současně

neměl k dispozici kromě lékařských zpráv, protokolů o zadržení obžalovaných a protokolu o prohlídce jiných prostor (zajištěného vozidla Citroen) žádný další objektivní důkaz či svědeckou výpověď nezávislého svědka, který by situaci blíže objektivizoval, přičemž s odstupem 3 let od skutku nelze očekávat, že takový důkaz lze získat. Tím pečlivěji musel vážít prokázání jednotlivých skutečností a důsledně aplikovat zásadu „in dubio pro reo“.

Z dokazování provedeného v hlavním líčení má soud za jednoznačně prokázané, že v době od 4.9. 2013 od nočních hodin nejméně od 22:30 hod. do cca 3. hodiny ranní dne 8.9.2013 provozovala poškozená K. po předchozí dohodě s obž. B. a obž. G. prostituci formou orálního sexu poskytovaného za úplatu blíže neztotožněným klientům na území hl.m. Prahy, a to poblíž xxx na hranici ulice xxx a xxx. Tuto skutečnost považuje soud za prokázanou nejen z výpovědi pošk. K., ale také z výpovědi obž. G., obž. B. a zčásti i z výpovědi J. M., nepřímo pak též z výpovědi S. D. Z výpovědi pošk. K., jakož i z výpovědi obž. J. G. považuje soud dále za prokázané, že úplatu, kterou za sexuální služby poškozená získávala, předávala J. G. a dále ji předávala také obž. M., který je na místo vozil a ve vypůjčeném vozidle na ně také čekal. Toto vozidlo současně využívali i obž. G., který střídavě „hlídal“ na ulici obž. B. a pošk. K., a dále jej využívala i obž. B. Poslední noc dne 8.9.2013 nad ránem vozidlo jako odpočinkovou zónu využili i jinak se zcela samostatně pohybující obž. H. a Stanislav D. Z výpovědi pošk. K. a nepřímo i z výpovědi obž. M. a sv. D. vzal soud dále za prokázané, že finanční prostředky, které prostituci pošk. K. vydělala, použili obžalovaní G. a B. pro svoji potřebu, zejména pro hraní v automatech a zčásti na nákup jídla a drog, o které se dělili. Z výpovědi pošk. K. pak vyplývá, že podílem z výtěžku její prostitute byl obž. G. vyplácen i obž. M., přičemž tuto skutečnost kromě poškozené potvrzuje ve své výpovědi i obž. G. a nepřímo tuto skutečnost stvrzuje i obž. B. Skutečnost, že za utržené finanční prostředky byly získávány i drogy a tyto užívali jak obžalovaní, tak též pošk. K. a S. D., vyplývá jednak z výpovědi sv. K. a sv. D., jednak z toxikologických vyšetření. Z nich vyplývá též skutečnost, že jedinou osobou, která drogy neužívala a byla schopna plného soustředění a řízení motorového vozidla je obž. M., který pod tlakem dokazování doznal, že se na jednání podílel jako řidič, provozování prostitute obou žen si byl vědom, znal podmínky jejího provozování, dokonce že ve vozidle následoval poškozenou K. a jejího klienta až k hotelu v ul. xxx v Praze a podílel se též na zisku z provozované prostitute.

Oproti podané obžalobě však soud dokazováním provedeným v hlavním líčení, které od přípravného řízení doznalo podstatných změn, v žádném případě neprokázal, že by poškozený D. či poškozená K. měli být vylákáni do xxx pod příslibem možnosti vycestování a práce v Anglii, neboť z provedeného dokazování vyplynulo, že šlo o dobrovolnou volbu poškozené K., kterou pošk. D. následoval. Dále nebylo prokázané, že by oba poškození byli kýmkoliv a jakkoliv nuceni k majetkové trestné činnosti, neboť konstatování tristní ekonomické situace poškozených stěží může být považováno za psychický nátlak. O tom svědčí i skutečnost, že svědek D. se přes svou osobnostní charakteristiku podrobnosti, popsanou znalkyní z oboru psychologie takovému „nátlaku“ nepodvolil, přičemž přesto nebyl nijak sankcionován. Ani ve vztahu k prostituci provozované poškozenou nebylo nepochybně prokázané, že by v průběhu dnů 4.9. až 8.9.2013 byl vyvíjen na poškozenou K. psychický tlak, který popisuje obžaloba. Není pochyb o tom, že oba poškození určitému psychickému tlaku vystaveni byli, tomuto tlaku se však vystavili sami, a to svým způsobem života, kdy nebyli schopni si zajistit finanční prostředky a střechu nad hlavou a bezdůvodně spoléhali na pomoc třetích osob. Tato tíseň však nebyla vyvolána obžalovanými ani nebylo prokázané, že by ji tito zneužili, pouze na ni poukazovali a v rámci hladové „vlčí smečky“

jak trefně označila skupinu obž. B.) se pokoušeli najít řešení, odpovídající jejich náhledu na svět i způsob obživy. Nebylo také prokázáno, že by obž. B. a obž. G. vylákali oba poškozené do xxx za účelem příslibu vyplacení finanční částky ve Velké Británii, kterému nechtěli dostat, naopak bylo v hlavním líčení prokázáno, že to byla právě poškozená K., která bezdůvodně spoléhala na pěči, která ji ze strany obžalovaných bude v souvislosti se zajištěním náhrady škody, vzniklé na území Velké Británie poskytnuta. Dokazováním dále nebylo prokázáno, že by se oba poškození nemohli pohybovat po celou dobu na území hl.m. Prahy volně a svobodně, tedy že by jejich **jejich osobní svoboda** byla jakýmkoli způsobem omezena, a to nejméně do 3. hodiny ranní dne 8.9.2013, přičemž až do této chvíle poškozená K. též provozovala dobrovolně prostituci. Jednání, které následovalo po hádce mezi pošk. K. a obž. B., pak nelze přičítat celé skupině obžalovaných, ale pouze obž. A. B., přičemž z provedeného dokazování vznikla důvodná pochybnost o tom, zda výhrůžky učiněné obžalovanou, byly učiněny s úmyslem oba poškozené omezit na osobní svobodě, neboť každý verbální projev je nutno při prokazování subjektivní stránky jednání pachatele posuzovat ve spojení s ostatními objektivně prokázanými skutečnostmi, nikoli odděleně.

Z provedeného dokazování v hlavním líčení, zejména pak z výpovědi samotné poškozené má soud za to, že nebylo prokázáno, že by po hádce a odchodu pošk. K. z vozidla ji kdokoli následoval, jakýmkoli způsobem omezoval či hlídal, naopak pachatelé shodně s předchozími dny vyčkávali návratu poškozené, přičemž se dočkali příjezdu policejní hlídky, která je zadržela. Pouze sv. D., avšak až ve výslechu dne 21.1.2015 uvedl, že se domnívá, že měl být jakousi „pojistkou“ návratu poškozené. Tuto novou skutečnost, nezmiňovanou v předchozí výpovědi je nutno hodnotit v kontextu s informací znalkyně, že xxxxxx a skutečností, že tuto informaci sdělil poškozený orgánům činným v trestním řízení s odstupem více než 16 měsíců. Způsob, jak, kým a čím mělo být oběma poškozeným ve vozidle vyhrožováno, byť je to jediný moment, kdy byli oba poškození jednání obžalovaných přítomni, se však v průběhu řízení opakovaně ve výpovědích poškozených liší. Soud tak o tuto část výpovědi poškozených nemůže opřít svůj závěr o naplnění subjektivní stránky- tedy úmyslu obž. B. užít násilí k přinucení jiného k pohlavnímu styku, nuceným pracím nebo jiné formě vykořisťování, neboť nemá jednoznačný důkaz o tom, že výhrůžky obž. B., natož pak blíže neurčených spolupachatelů mohly být míněny vážně, a to i v kontextu s následným chováním obž. B. i s chováním zbytku skupiny, která vozidlo v době zadržení užívala. Mnohem pravděpodobnějším se jeví násilí obžalované B. na poškozených jako nepřiměřená reakce na prokázaná lživá tvrzení, tak jak je líčí nejen obžalovaná B. a obžalovaný G., ale též oba poškození.

Dle závěru soudu pro absenci prokázání úmyslu obž. B. pohrůzkou násilí přimět další osobu k pohlavnímu styku, natož tak činit ve formě organizované skupiny neumožňuje užít na žalovaný skutek ani v závěrečné fázi jednání státní zástupkyní užitou právní kvalifikaci zvláště závažného zločinu obchodování s lidmi dle § 168 odst.2a,e, odst.3 písm.a) tr. zákoníku.

V této souvislosti považuje soud za nutné připomenout rozdíl mezi obecnou skutkovou podstatou tr. činu kuplířství dle § 189 tr. zákoníku, jehož objektem je ochrana zájmů státu na svobodném rozhodování občanů v sexuální oblasti (a je proto zařazena v hlavě III. zvláštní části tr. zákoníku mezi tr. činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti) oproti speciální skutkové podstatě zločinu obchodování s lidmi dle § 168 tr. zákoníku (zařazené do II. hlavy zvláštní části tr. zákoníku), jejímž objektem je osobní svoboda občanů v tom neširším slova smyslu, jejíž porušení však v daném případě shledáno dokazováním nabylo. Ze vztahu obou ustanovení pak vyplývá

vyloučení jednočinného souběhu obou trestných činů. V této souvislosti odkazuje soud též na usnesení NS ČR ze dne 28.3.2012, sp.zn.: 5Tdo 160/2012.

Na základě provedeného dokazování však dospěl soud k jednoznačnému závěru, že jednáním, popsaným v odsuzující části rozsudku naplnili obžalovaní G., B. a M. po stránce objektivní i subjektivní všechny zákonné znaky zločinu kuplířství podle § 189 odst. 1 odst. 2 písm.b) tr. zákoníku, neboť po předchozí dohodě s poškozenou K. s úmyslem kořistit z prostituce prováděné poškozenou ji přiměli, aby prostituci na jimi určeném místě provozovala a zajistili jí pro tuto činnost podmínky – tedy výběr vhodného místa, dopravu i ochranu. Obž. B. se na stíhaném, zločinu podílela přesvědčením poškozené k prostituci, psychickou podporou i vlastním příkladem (byť minimálně zčásti předstíraným) i podporou v podobě nákupu jídla. Obž. M. a obž. G. se na zločinu podíleli nejméně poskytováním ochrany poškozené a výběrem finanč. prostředků od poškozené i klientů, obž. M. dále poskytováním služeb řidiče a znalostí místního prostředí, všichni tři pak finančně z prostituce poškozené K. profitovali. Skutečnost, že poškozená až do inkriminované hádky s obž. B. (po které však už prostituci neprovozovala, jen odešla předstírajíc úmysl jejího dalšího výkonu) vykonávala prostituci dobrovolně nemá na právní kvalifikaci jednání obžalovaných vliv, neboť zákon k trestnosti jednání v případě ustanovení § 189 tr.zák. nepožaduje oproti ustanovení § 168/2 tr. zákoníku u dospělých osob násilí ani pohružku násilí, zákonný znak „přiměli“ značí jakýkoli způsob přesvědčení k provozování prostituce nenásilnými prostředky. Prostituce současně dle ustálené judikatury může být provozovaná jakýmkoli způsobem, tedy nejen klasickou souloží, ale i jinými způsoby, vedoucími k sexuálnímu uspokojení třetích osob bez ohledu na jejich pohlaví – tedy např. orálním sexem, pro který se rozhodla poškozená K.

S ohledem na skutečnost, že na žalovaném jednání se podíleli všichni tři obžalovaní jako skupina osob, jejich jednání vykazovalo rozdělení úloh, koordinaci a plánovitost, která zvyšovala úspěšnost trestného činu, soud posoudil jednání obžalovaných jako jednání členů organizované skupiny, zákonem výslovně neupravené, ale opakovaně popsané naukou i judikaturou, např. rozhodnutím NS ČR ze dne 18.7.1985, sp. zn.: 11To 51/85. Soud v žalovaném případě vzal za prokázané, že se na skutku podílelo tříčlenné sdružení trestně odpovědných osob, jejichž vzájemná součinnost na realizování trestné činnosti vykazovala takovou míru plánovitosti jejího průběhu a tomu odpovídající a koordinaci úloh jednotlivých účastníků, že tyto okolnosti zvýšily pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu, a tím i jeho nebezpečnost pro společnost. Dle závěrů soudu všechny tyto pojmové znaky byly jednáním obžalovaných B., G. a M. naplněny, **a to včetně** kvalifikačního znaku dle § 189 odst. 2 písm. b), tedy spáchání činu členy organizované skupiny. Je nutno připustit, že počínání shora uvedených obžalovaných rozhodně nevykazovalo vysokou míru sofistikovanosti a promyšlenosti, což ostatně vyplývá i z poměrně nízkých příjmů, které se obžalovaným podařilo prostitutí provozovanou poškozenou K. zajistit a též ze způsobů, jak s těmito prostředky dále nakládali. Vysoká míra koordinace a preciznosti však k naplnění kvalifikační okolnosti spáchání činu jako člen organizované skupiny vyžadována není. Je nutné ke každému případu přistupovat individuálně a u každého zvláště posuzovat, zda při konkrétních okolnostech, charakteru poškozených, obžalovaných a typu trestné činnosti byly podmínky naplněny. Z dokazování, které soud provedl, jasně vyplynulo, že obžalovaní jednali ve vzájemné součinnosti a své jednání naplánovali, a to již dne 4.9.2013, krátce poté, co se setkali s oběma

poškozenými. Je patrné, že již v této fázi měli obžalovaní, alespoň v hrubých obrysech rozdělení své role, kdy obž. M. fungoval jako ten, který všechny dopravoval z xxx do Prahy, určoval, kde má pošk. K. prostituci vykonávat, neboť jediný disponoval znalostí místního prostředí, přičemž ji kontroloval ze svého auta a minimálně zčásti inkasoval finanční částky prostitutek poškozenou opatřené. Obžalovaní B. a G. pak zejména poškozenou K. v další prostituci podporovali, motivovali ji slibem brzkého odjezdu, umožňovali jí užívat drogy, G. ji též hlídal a inkasoval finanční prostředky. Obž. B. ji motivovala též vlastním příkladem. Všichni pak poškozenou utvrzovali v tom, že rychlejší a spolehlivější způsob zisku financí na cestu a živobytí není možný. Soud má za to, že již pouhá přítomnost dalších 3 osob sloužila k vytvoření převahy a vyvinutí většího nátlaku na poškozenou, která snáze podlehlá vidině rychlého výdělku za účelem realizace svého cíle. Typickým znakem pro trestné činy spáchané organizovanou skupinou je skutečnost, že při plánovaném a promyšleném rozdělení úkolů mezi její členy dochází ze strany některých členů jen k dílčím jednáním, která se sama o sobě jeví jako méně závažná, a to jak z hlediska své povahy, tak z hlediska příčinného významu pro způsobení následku. Rozdělení úkolů mezi více spolupachatelů je však předpokladem toho, aby po spojení všech dílčích činností jednotlivých spolupachatelů bylo zamýšleného cíle dosaženo snáze a spolehlivěji (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12.8.2010, sp.zn. 8 Tdo 940/2010). Samotné jednání jednotlivých pachatelů (hlídání, přesvědčování či práce řidiče) se osamoceně jeví méně závažně, nicméně v kombinaci s ostatními faktory se pravděpodobnost úspěšného provedení tr. činu kooperací obžalovaných, jakkoli byla jednoduchá a nesofistikovaná, podstatně zvýšila. Závěry o zločinu, spáchaném obžalovanými jako členy organizované skupiny ve smyslu § 189/2b tr.z. tak považuje soud za plně prokázány.

K otázce **zavinění** soud konstatuje, že v jednání obžalovaných B., G. a M. shledal **úmysl přímý**, směřující ke všem zákonným znakům skutkové podstaty zločinu kuplířství dle § 189, odst. 1,2 písmeno b) tr. zákoníku, neboť dohoda obžalovaných již od samého počátku směřovala k tomu, aby pošk. K. provozovala prostituci, z níž obžalovaní plánovali mít majetkový prospěch i k rozdělení úkolů mezi členy této skupiny. Byli si tedy plně vědomi skutečnosti, že budou ve výroku rozsudku popsáním způsobem finančně profitovat z činnosti poškozené K., která bude jiným poskytovat některou z forem pohlavnímu styku za úplatou, tedy bude provozovat prostituci. Obžalovaní tak chtěli způsobem uvedeným v § 189 tr. zákoníku porušit zájem chráněný trestním zákoníkem, a to zájem na ochraně lidské důstojnosti v sexuální oblasti a byli plně srozuměni s jeho následky, neboť jejich schopnost chápat závažnost svého jednání a toto ovládat nebyla dle provedeného dokazování nijak omezena.

Při **ukládání trestu** přihlédl soud ve smyslu § 38 a § 39 tr. zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného zločinu a k poměrům obžalovaných, jakož i k jejich dosavadnímu způsobu života a možnosti jejich nápravy. Přihlédl pak také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatelů, k chování obžalovaných po spáchaném skutku i k jejich celkovému přístupu k trestnímu řízení. Na základě posouzení všech těchto skutečností dospěl soud k závěru, že s ohledem na řadu faktorů, které budou uvedeny níže, lze ukládat tresty ještě při dolní hranici zákonné trestní sazby ustanovení § 189 odst. 2 tr. zákoníku, který pamatuje na spáchaný zločin kuplířství sazbou 2-8 let.

U **obžalované B.** dospěl soud k závěru, že s ohledem na okolnosti spáchaného jednání a podmínky, za nichž k jednání obžalované vůči poškozené K. došlo, lze obžalované uložit trest ještě na **samé dolní hranici** zákonné trestní sazby ustanovení § 189 odst. 2 tr. zákoníku. S ohledem na další odsouzení na území Velké Británie pro skutky, které stíhanému jednání předcházely a které je odsouzením, k němuž ve smyslu § 11 odst. 2 tr. zákoníku soud přihlíží jako k odsouzení České republiky, tedy jako k okolnosti, která svědčí o způsobu života obžalované v rozporu se zákonnými normami, jakož i ke skutečnosti, že obžalovaná se již před trestním řízením a případným výkonem trestu přes soudu složený slib dle § 73/1b tr.ř. skrývala, dospěl soud k závěru, že k naplnění účelu trestu nepostačí uložení pouze výchovného trestu, ale je nezbytné ukládat trest spojený s odnětím svobody, neboť osobní poměry obžalované neskýtají záruky řádného výkonu případně podmíněně odloženého trestu a akceptaci omezení, uložených obžalované soudem. Vzhledem k výše uvedeným závěrům považuje soud za přiměřený trest odnětí svobody, uložený v trvání 2 let se zařazením do věznice s dozorem v souladu se zákonným ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, neboť ukládá trest za úmyslný čin ve výměře nižší výše tří let obžalované, která ve výkonu trestu dosud nebyla.

U **obžalovaného G.** dospěl soud k závěru, že jeho podíl na trestné činnosti ve vztahu k poškozené K. i okolnosti spáchaného jednání je obdobný jako u obž. B. S ohledem na souběh trestné činnosti s dalšími dvěma ve výroku uvedenými odsouzeními pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (navzájem též v souběhu, který však rozsudek OS Pardubice pomínul) je nutno za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku OS Pardubice ze dne 29.9.2015, sp. zn.: 4T 80/2013, který nabyl právní moci dne 17.10.2015 a výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu Teplice ze dne 22.8.2013, sp. zn.: 4T 152/2013, jimiž byl obž. G. odsouzen pro oba sbíhající se přečiny, uložit trest v dolní polovině zákonné trestní sazby ustanovení § 189/2 tr. zákoníku, tedy ve výměře 2,5 let (tedy 30 měsíců) a na stejnou dobu a pro opakované maření zákazu řízení uložit obžalovanému též trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na stejnou dobu. Též obž. G. přitěžuje pravomocné odsouzení na území Velké Británie pro skutky, které stíhanému jednání předcházely, k němuž ve smyslu § 11 odst. 2 tr. zákoníku soud přihlíží jako k odsouzení soudem ČR (tedy jako k okolnosti, která svědčí o způsobu života obžalovaného v rozporu se zákonnými normami), jakož i skutečnost, že obžalovaný se shodně jako obž. B. již v minulosti před trestním řízením a případným výkonem trestu skrýval, ačkoli při propuštění ze zadržení složil slib ve smyslu § 73/1b) tr. řádu. Nelze proto předpokládat, že by se v případě podmíněně odloženého výkonu trestu napříště obžalovaný již řádně podroboval omezením, uloženým mu soudem. S ohledem na neukotvenost obžalovaného v současných osobních poměrech i místě bydliště by případný stanovený dohled (nutný dle závěru soudu pro případné mimořádné užití podmíněně odloženého trestu odnětí svobody) byl nevykonatelným. Na základě těchto úvah dospěl soud k závěru, že k naplnění účelu trestu u obž. G. nepostačí uložení pouze výchovného trestu, a to ani spojení s dalším omezením, ale je nutno ukládat trest bezprostředně spojený s odnětím svobody obžalovaného. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný byl v minulosti ve výkonu trestu pouze krátkodobě a pro zcela odlišnou trestnou činnost i na vyživovací povinnost obžalovaného, dospěl však soud k závěru, že k nápravě obžalovaného postačí pobyt i v mírnějším typu věznice než v zákonné věznici s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zák. a zařadil obžalovaného dle § 56 odst. 3 tr. zák. pro výkon trestu do věznice s dozorem. V této věznici bude mít obžalovaný nejen mírnější režim, ale též příznivější

podmínky pro možnost pracovního zařazení tak, aby po dobu výkonu trestu mohl plnit své další zákonné povinnosti.

Také **obžalovanému M.** s ohledem na souběh stíhané tr. činnosti s pravomocným odsouzením pro přečin poškození cizí věci z trestního příkazu Okresního soudu Kladno, sp. zn.: 2T 237/2014 ukládal soud dle nejpřísněji trestného ustanovení § 189 odst. 2 tr. zákona trest souhrnný, a to za současného zrušení výroku o uloženém peněžitém trestu v celkové výměře 15.000,- Kč s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 5 měsíců pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl vykonán. Při ukládání trestu soud zohlednil skutečnost, že obžalovaný ač byl v minulosti soudně trestán, požívá postavení neodsouzeného pachatele, neboť jeho předchozí odsouzení jsou zahlazena a nelze k nim tedy přihlížet. Obžalovaný má stálé bydliště, pečuje o nemocnou matku a jako jediný z obžalovaných se po propuštění ze zadržení na slib trestnímu řízení nevyhýbal. Soud má tedy za to, že uložený souhrnný trest ve výměře 2,5 roku (30 měsíců) lze považovat za dostatečný k nápravě obžalovaného i k okolnostem trestné činnosti a podílu obžalovaného na stíhaném jednání tak, jak byly prokázány v hlavním líčení. S ohledem na skutečnost, že od spáchání skutku uplynula téměř 3 léta, soud podmíněně odložit trest na zkušební dobu v délce 4 let, kterou považuje ve spojení s dohledem probačního úředníka za dostačující pro nápravu pachatele i zajištění jeho dalšího řádného způsobu života. S ohledem na současnou finanční situaci obžalovaného a absenci pracovního zařazení soud po zrušení peněžitého trestu z trestního příkazu OS Kladno další trest spojený s finančním plněním obžalovaného neukládal, neboť seznal, že by s ohledem na majetkové poměry obžalovaného M. trest nebyl vykonatelným a ukládaný trest ve výměře 30ti měsíců považuje za oba skutky za dostatečný.

Oproti ostatním obžalovaným v případě jednání, kladeného obžalobou za vinu obžal. J. H., dospěl soud po provedeném dokazování k závěru, že nebylo prokázáno, že by se tohoto skutku dopustil též obžalovaný H.

Obžalovaný H. ke skutku kladenému obžalobou nevyповídá, a to jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem. O jeho podílu na projednávaném skutku tak soud usuzoval z výpovědí spoluobžalovaných a poškozených.

Z výpovědí obou poškozených i obž. B., G. a M. soud zjistil, že obž. H. byl prakticky celou dobu, tedy od 4.9.2013 do nočních hodin 7.9.2013, pouze s pošk. D. Nejprve spolu 4.9.2013 chodili do nočních hodin po xxx s cílem nějakým způsobem získat peníze, což se jim nepodařilo. Dle vyjádření pošk. D. byl obž. H. silně pod vlivem drog a nejednal zcela racionálně, kdy se např. pokoušel na zemi hledat peníze či zkoušel najít marihuanu, obdobné to bylo v dalším dni, kdy s pošk. D. chodili po xxx s cílem získat peníze a obž. H. napadlo, že by mohli zkusit prodávat prázdná papírová „psaníčka“, ve kterých se obvykle prodává droga. Ani tato činnost nebyla schopna generovat jakýkoli zisk. Pošk. D. dále uvedl, že během těchto dvou dnů, jej obž. H. k ničemu nenutil, nicméně nechoval se k němu hezky, nadával mu. Aktivní nebyl dle výpovědi pošk. K. obžalovaný H. dne 5.9.2013 ani ve vztahu k přesunu do Prahy, kdy ostatní rozhodli, že se opět pojedou do Prahy, kde kluci budou zkoušet opatřit peníze krádežemi. Výslovně uvedla, že na názor její, pošk. D. a obž. H. se nikdo neptal. Pošk. K. vypověděla, že z obžalovaných jí při provozování prostituce hlídali a finanční prospěch z inkasovaných peněz měli jen obž. B., G. a M.,

obž. H. žádné peníze získané touto činností nedostával, nebyl též ani u toho, když obž. B., G. a M. vyvíjeli na pošk. psychický nátlak . Dle provedeného dokazování se obž. H. měl většinu žalovaného období pohybovat buď sám nebo s pošk. D. na blíže nezjištěném místě v Praze, a to z důvodu, že sama pošk. K. chtěla, aby pošk. D. nevěděl, že ona provozuje prostituci. Dle vyjádření pošk. D. z hlavního líčení jej však k ničemu nenutil , často byl sám, zůstával na lavičce v parku. Pokud jde o poslední den, tedy časné ranní hodiny dne 8.9.2013, kdy se situace vyhroutil, pošk. K. se odmítla nadále prostituovat a došlo ke konfliktu, byl tomuto obž. H. přítomen, neboť se v noci i s pošk. D. vrátil k autu obž. M. Pošk. D. vypověděl, že i obž. H. se postupně zapojil do konfliktu a vyvíjel na oba poškozené spolu s ostatními blíže neurčitý tlak k žádnému fyzickému napadení z jeho strany však nedošlo. Pošk. K. v řízení před soudem vypověděla, že tlak na ně byl vyvíjen všemi, ale u obž. H. si není jistá. Ze shora uvedených výpovědí vzal soud za prokázané , že obž. H. se na dohodě o prostituci poškozené K. ani na výtěžku z této činnosti nepodílel , nebylo ani prokázáno, do jaké míry o provozování prostituce poškozenou věděl.

Ve vztahu k pošk. D., je absence naplnění subjektivní i objektivní stránky trestného činu na straně obž. H. patrně zejména z faktu, že obžalovaný vůči tomuto poškozenému dle jeho vlastního vyjádření žádný psychický nátlak směřující k omezení jeho osobní svobody či svobodného rozhodování o způsobu života nevyvíjel , neužíval proti němu násilí ani pohrůžek násilí či jiné těžké újmy, ani jiných způsobů uvedených v ust. § 168 odst. 2 tr. zákoníku za účelem, aby ho bylo užito k jiným formám vykořisťování ve smyslu podané obžaloby). Dle výpovědi pošk. D. byl na něj obžalovaný H. sice hrubý a choval se podivně (což bylo patrně zaviněno užitím drog), toto jednání však postrádá trestně právní relevanci. Nebylo též nijak prokázáno, že by obž. H. dohlížel na poškozeného v průběhu žalovaného období tak, aby nemohl svévolně odejít. Ke shodným závěrům dospěl soud po provedeném dokazování i ve vztahu **k pošk. K.** Jak již bylo konstatováno výše, soudu se nepodařilo zcela vyjasnit, zda obžalovaný o prostituci pošk. K. věděl, tedy soud postupoval dle zásady „in dubio pro reo“. Je však třeba poukázat na skutečnost, že ani případně pozitivního závěru soudu o povědomosti obž. H. o provozování prostituce pošk. K. by tato skutečnost nezakládala trestní odpovědnost obžalovaného za žalovaný skutek, neboť nebylo prokázáno , že by se na něm právě obž. H. jakkoli podílel, a to ani zčásti jako člen organizované skupiny, a to s ohledem na **absenci prokázáního úmyslu obžalovaného** , který by směřoval k zneužití pošk. K. či pošk. D. k některé z forem komercializace, zejména pak k prostituci **i absenci konkrétního jednání obžalovaného H.** , které by bylo možno subsumovat pod kvalifikaci dle ust. § 168 odst.2 tr. řádu či obecného ustanovení dle § 189 tr. zákoníku. U obžalovaného H. tak provedeným dokazováním **nebylo prokázáno naplnění objektivní ani subjektivní stránky žalovaného či jiného trestného činu .**

Ze všech výše uvedených důvodů proto soud pro provedeném dokazování v hlavním líčení obžalovaného H. obžaloby pro skutek, popsany v obžalobě MSZ ze dne 26.4.2016, kterým se měl dopustit zvlášť závažného zločinu obchodování s lidmi podle ust. § 168 odst. 2 písm. a), písm. e), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku zprostil podle § 226 písmeno c) tr. řádu , neboť nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že stíhaný skutek spáchal obžalovaný H.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,

d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr.ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku přecházelo (§ 249 odst.1 tr.ř.).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného (§ 249 odst.2 tr.ř.).

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst.3 tr.ř.).

Právo odvolání nemohou s úspěchem uplatnit ty osoby, které se ho po vyhlášení rozsudku výslovně vzdaly.

Poškozený, jemuž byl odsuzujícím rozsudkem, jímž soud odsoudil obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, přiznán alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má právo žádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni. (§ 228 odst. 4 tr.ř.)

V Praze dne 30. června 2016

Mgr. Blanka Bedřichová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost : Hohinová